

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 809/2014,**17. juuli 2014,****millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 58 lõiget 4, artikli 62 lõike 2 punkte a–f ja h, artikli 63 lõiget 5, artikli 77 lõiget 8, artiklit 78, artikli 96 lõiget 4 ja artikli 101 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1306/2013 on kehtestatud põhieeskirjad, milles käsitletakse muu hulgas liikmesriikide kohustusi liidu finantshuvide kaitsmisel. Selleks et tagada määrusega kehtestatud uue õigusraamistiku sujuv toimimine ja ühetaoline kohaldamine, on komisjonile antud õigus võtta vastu teatavaid eeskirju järgmises küsimustes: haldus- ja kohapealsed kontrollid, pindalade mõõtmine, juhtumid, mille puhul toetuse- või maksetaotlusi võib parandada, toetuse osalise või täieliku tagasivõtmise taotlemine ja sellekohased arvutused ning alusetute maksete tagasinõudmine ja karistused, halduskaristuste kohaldamine ja sellekohased arvutused, elektroonilise andmebaasiga seotud nõuded, toetuse- ja maksetaotlused ning toetusõiguste taotlused, sealhulgas taotluste esitamise lõpptähtpäev, kontrollide teostamine, põllumajanduslike majapidamiste üleandmine, ettemaksete tegemine, nõuetele vastavuse kohustusega seotud kontrollide ja halduskaristuste kohaldamine ning tehnilised spetsifikatsioonid, mida on vaja ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem“) põhieeskirjade ühtseks kohaldamiseks nõuetele vastavuse eesmärgil.
- (2) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed, millega tagada haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetekohane toimimine juhul, kui ühe ja sama toetusesaaja eest vastutab mitu makseasutust.
- (3) Seni kuni pädev asutus ei ole teavitanud toetusesaajat toetuse- või maksetaotlustes avastatud vigadest ega oma kavatsusest teha kohapealset kontrolli, peaks toetusesaajal olema õigus oma toetuse- või maksetaotlused või nende osad igal ajal tagasi võtta. Teatavatel juhtudel, mille riiklik asutus heaks kiidab, peaks toetusesaajatel olema ühtlasi lubatud parandada toetuse- või maksetaotlustes või tõendavates dokumentides avastatud ilmseid vigu.
- (4) Vaja oleks sätestada konkreetsed ja üksikasjalikud nõuded ühe toetusesaaja ühele või mitmele toetuse- või maksetaotlusele mitmesuguste vähendamiste erapooletu kohaldamise kindlustamiseks. Seetõttu tuleks kindlaks määrata iga otsetoetuste kava või ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete puhul kohaldatavate mitmesuguste võimalike vähendamiste arvutamise järjekord.
- (5) Selleks et kohaldada hea usu põhimõtet kogu liidus ühetaoliselt, tuleks kehtestada alusetult makstud summade tagasinõudmiseks tingimused, mille alusel kõnealusele põhimõttele tugineda, ilma et see piiraks asjaomaste kulude käsitlemist määrusega (EL) nr 1306/2013 ette nähtud raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise käigus.
- (6) Tuleks kehtestada eeskirjad seoses tagajärgedega, mis tulenevad selliste põllumajanduslike majapidamiste tervikuna üleandmisest, millel on teatavaid kohustusi otsetoetuste kava ning ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete ees.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

- (7) Selleks, et komisjon saaks teostada ühtse süsteemi tõhusat järelevalvet, peaksid liikmesriigid esitama komisjonile iga-aastased kontrolliandmed ja -statistika. Ühtlasi peaksid liikmesriigid esitama ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete iga-aastase kontrollistatistika, sealhulgas selliste kontrollide tulemused. Peale selle tuleks komisjoni vajaduse korral teavitada kõikidest meetmetest, mida liikmesriigid on nõuetele vastavuse küsimuses võtnud.
- (8) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 75 kohaselt võivad liikmesriigid teha otsetoetuste puhul ettemakseid teatavatel tingimustel, sealhulgas pärast seda, kui asjaomast taotlusaastat käsitlevad haldus- ja kohapealsed kontrollid on lõpule viidud. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ artiklis 8 on sätestatud, et määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 26 kohaselt kindlaks määratud kohandamismäära kohaldatakse üksnes kindlat piirmäära ületavate otsetoetuste suhtes. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 26 lõike 4 kohaselt võib komisjon siiski tema käsutuses oleva uue teabe alusel kohandada kindlaksmääratud kohandamismäära kuni 1. detsembrini. Seetõttu ei pruugi finantsdistsipliini võimalik kohandamismäär olla 16. oktoobriks veel teada. Alates 1. detsembrist makstavas lõppsummas tuleks arvesse võtta sel ajal kohaldatava finantsdistsipliini puhul kehtivat kohandamismäära.
- (9) Tuleks luua üldraamistik, mille alusel kohaldada toetusesaaja ja riigiasutuste vahelise teabevahetuse puhul lihtsustatud menetlust. Kõnealuse raamistiku kontekstis tuleks eelkõige ette näha elektrooniliste vahendite kasutamise võimalus. Eelkõige peaks siiski olema tagatud, et sellisel viisil edastatavad andmed on täiesti usaldusväärsed ning et vastavaid menetlusi kohaldataks toetusesaajate vahel ebavõrdsust tekitamata. Nii toetusesaajate kui ka riigiasutuste asjaajamise lihtsustamise huvides peaks pädevatel ametisutustel olema ühtlasi võimalik kasutada riigiasutuste käsutuses olevat teavet otse, selle asemel, et lasta teatavate maksete rahastamiskõlblikkuse kontrollimiseks toetusesaajal sellist teavet esitada.
- (10) Tuleks ette näha, et kõik toetusetaotlused, mida saab käsitada pindalatoetusena, tuleb esitada vaid kord aastas ühtse taotlusena, selleks et neis liikmesriikides, kus otsustatakse, et kõik otsetoetuste raames esitatavad toetusetaotlused ja ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete raames esitatavad maksetaotlused peavad kuuluma määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 4 kohase ühtse taotluse alla, oleks võimalik seda tõhusalt kontrollida.
- (11) Liikmesriigid peaksid määrama ühtse taotluse ja/või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäeva hiljemalt 15. maiks, et toetuse- ja maksetaotlusi oleks võimalik õigel ajal menetleda. Arvestades Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi erilisi ilmastikutingimusi, tuleks neil liikmesriikidel lubada määrata vastav kuupäev hiljemalt 15. juuniks. Lisaks tuleks ette näha üksikjuhtumile erandi tegemise võimalus, kui tulevikus peaks mõne aasta ilmastikutingimuste tõttu seda vaja minema.
- (12) Ühtses taotluses peaks toetusesaaja deklareerima mitte ainult põllumajandusotstarbel kasutatava pindala, vaid ka oma toetusõigused ning mis tahes vajaliku teabe, mille alusel toetuse rahastamiskõlblikkus kindlaks teha. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel teha teatavatest kohustustest erandeid, kui asjaomase aasta toetusõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud.
- (13) Selleks et maa-ala kasutada kavatsevad toetusesaajad saaksid olla võimalikult paindlikud, tuleks lubada neil oma ühtseid taotlusi kuni külvi tavalise alguse kuupäevani muuta, tingimusel et on täidetud kõik erinevate toetuskavade konkreetsed nõuded ja toetusmeetmeid on järgitud ning pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud ühtses taotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsetest kontrollidest, mille käigus on avastatud vigu muudetud osas. Pärast selliste muudatuste tegemist tuleks võimaldada kohandada vastavaid tõendavaid dokumente või esitata vaid lepinguid.
- (14) Seni kuni toetusesaaja on korrektse toetuse- või maksetaotluse esitamise eest vastutav, peab ta juhul, kui see on asjakohane, tegema eeltäidetud vormi vajalikud parandused ja muudatused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

- (15) Kui tegemist on pindalatoetuskava raames esitatava toetusetaotlusega ja/või pindalatoetusmeetme raames esitatava maksetaotlustega, tuleks toetusesaaja varustada geograafilise informatsiooni süsteemi (GIS) liidest kasutades eeltäidetud vormi ja vastava graafilise materjaliga (edaspidi „georuumilise toetusetaotluse vorm”). Georuumilise toetusetaotluse vorm aitab ära hoida toetusesaaja vigu oma põllumajandusmaa deklareerimisel ja muudab haldusliku ristkontrolli tõhusamaks. Lisaks pakuvad georuumilise toetusetaotluse vormis esitatud üksikasjalikud ruumiandmed täpsemat teavet seire- ja hindamise teostamiseks. Seetõttu on kohane nõuda, et alates teatavast kuupäevast peavad kõik toetuse- ja maksetaotlused olema esitatud georuumilise toetusetaotluse vormi alusel. Kui toetusesaajal ei ole siiski võimalik kõnealust vormi kasutada, peab pädev asutus pakkuma talle toetuse- ja/või maksetaotluste esitamiseks muu võimaluse. Igal juhul peab pädev asutus tagama, et deklareeritud pindalad on digitaliseeritud.
- (16) Mis tahes konkreetne teave, mis on seotud kanepitootmisega, vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusega või puuvilla eritoetusega, tuleks esitada koos ühtse taotlusega või, kui see on tingitud teabe laadist, hilisemal kuupäeval. Lisaks sellele tuleks sätestada, et ühtse taotluse vormis deklareeritaks ka maa-alad, mille osas toetust ei taotleta. Kuna teatavate maa-ala kasutusviiside kohta on oluline omada üksikasjalikku teavet, tulebki teatavad otstarbed eraldi deklareerida, samas kui muid kasutusviise võib deklareerida ühe rubriigi all.
- (17) Selleks et vastata määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 43 osutatud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega seotud toetuse (keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus) saamise tingimustele, peab toetusesaaja põllumajandusmaa hulka kuuluma ka ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala; seepärast peaksid toetusesaajad deklareerima ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala oma pindalatoetuskava toetusetaotluses. Kui üks osa ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest rakendatakse piirkonna tasandil või ühiselt, tuleks ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala deklaratsioonile lisada eraldi deklaratsioon piirkonna tasandil või ühiselt rakendatava ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohta.
- (18) Tõhusa järelevalve ja kontrolli huvides peaks väikepõllumajandustootjate kavas osalemise avaldus sisaldama viidet sama toetusesaaja esitatud ühtsele taotlusele. Selleks et väikepõllumajandustootjate kava eritingimusi tõhusalt kontrollida, peaks vajalikku teavet jagama määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikega 3 ette nähtud lihtsustatud menetluse korras. Lisaks tuleks täpselt sätestada, et toetusesaajad, kes otsustavad oma osalemise väikepõllumajandustootjate kavas lõpetada, on kohustatud pädevat asutust sellest õigel ajal teavitama, et oleks võimalik tõrgeteta üle minna määruse (EL) nr 1307/2013 jaotiste III ja IV kohastele toetustele.
- (19) Selleks et nõuetele vastavuse kohustusi saaks kontrollida, peaks toetusetaotluse vormi esitama ka toetusesaaja, kelle käsutuses on põllumajandusmaa, kuid kes ei taotle ühtki neist toetustest, mida ühtne taotlus hõlmab. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel toetusesaaja sellest kohustusest vabastada, kui asutustel on asjaomane teave juba olemas.
- (20) Taotlemismenetluse lihtsustamiseks ja kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikega 3 edastavad liikmesriigid toetusesaajale võimalikult varakult eeltäidetud vormid, mis sisaldavad vajalikku teavet, mille alusel toetusesaaja saab esitada nõuetekohase toetuse- ja maksetaotluse. Eeltäidetud vorm peaks olema koostatud selliselt, et toetusesaaja saaks üksnes kinnitada, et eelmisel aastal esitatud toetuse- või maksetaotlust ei ole muudetud.

- (21) Ette tuleks näha ühised sätted üksikasjade kohta, mida lisada loomapidamistoetuse taotlustesse või maksetaotlustesse, kui liikmesriik otsustab taotleda loomadega seotud vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust või rakendada maaelu arengu meetmeid.
- (22) Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 ⁽¹⁾ artikli 53 lõike 4 kohaselt võib loomadega seotud vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust või maaelu arengu meetmete alla kuuluvat toetust maksta üksnes loomade eest, kes on nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud vastavalt Euroopa Parlament ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1760/2000 ⁽²⁾ või nõukogu määrusele (EÜ) nr 21/2004 ⁽³⁾. Toetuskavade või toetusmeetmete raames toetuse või maksetaotlusi esitavatele toetusesaajatele peaks olema seega õigel ajal tagatud juurdepääs asjaomasele teabele.
- (23) Selleks et liikmesriigid saaksid toetusõigused kehtestada, peavad toetusesaajad esitama toetusõiguste taotlused õigeaks ajaks. Seetõttu tuleks määrata kindlaks taotluste esitamise lõpptähtpäev.
- (24) Tuleks kehtestada eeskirjad alusetult eraldatud toetusõigustega seotud juhtudeks, eelkõige kui tegemist on üledeklareerimisega või kui toetusõiguste väärtus on kehtestatud valemil tasemel, näiteks kuna see arvutati vale viitesumma alusel. Tuleks teha selgeks, et toetusõiguste arvu ja/või väärtuse mis tahes kohandamine ei tohiks viia järelejäanud toetusõiguste süstemaatilise ümberarvutamiseni. Teatavatel juhtudel on alusetult eraldatud toetusõiguste puhul tegemist väga väikeste summadega, kuid nende tagasisaamine on seotud märkimisväärsete kulude ja halduskoormusega. Olukorra lihtsustamiseks ning selleks, et kulud ja halduskoormus ning tagasisaadav summa oleks omavalhelises tasakaalus, tuleks määrata kindlaks miinimumsumma, millest allapoole jäävat summat ei ole vaja tagasi nõuda.
- (25) Ühtse süsteemi raames hallatavate toetuskavade ja -meetmete sätete täitmist tuleks tõhusalt jälgida. Sel eesmärgil ning järelevalvetasandi ühtlustamise tagamiseks kõikides liikmesriikides tuleks üksikasjalikult sätestada haldus- ja kohapealsete kontrollide kriteeriumid ja tehnilised menetlused nii toetuskavadele kehtestatud rahastamiskõlblikkuskriteeriume kui ka tingimuste täitmist silmas pidades.
- (26) Tuleks selgitada, et kui tehakse fototõlgendusi, näiteks kohapealsete kontrollide ajal või põldude identifitseerimise süsteemi ajakohastamisel, ning kui fototõlgendus ei võimalda lõplikke tulemusi, tuleb teostada põllu kontroll.
- (27) Rahastamiskõlblikkuse või nõuetele vastavusega seotud kohapealsest kontrollist etteteatamine peaks olema lubatud üksnes juhul, kui selline teatamine kõnealust kontrolli ei kahjusta, ning igal juhul tuleb seada asjakohane tähtaeg. Kui nõuetele vastavuse seisukohast oluliste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavate sektoripõhiste eeskirjadega nähakse ette, et kohapealsest kontrollist ette ei teatata, tuleks järgida kõnealuseid eeskirju.
- (28) Tuleks ette näha, et liikmesriigid peaksid püüdma võimaluse korral eri kontrollide kombineerida. Selleks et siduvate kohustuste täitmist kontrollida, peaksid teatavate toetusmeetmete puhul olema kohapealsed kontrollid siiski toimuma kogu aasta lõikes. Kohapealse kontrolli kestus peaks olema piiratud minimaalse vajaliku ajavahemikuga. Kui aga rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused või muud kohustused on seotud teatava ajavahemikuga, võib kohapealse kontrolli raames tekkida vajadus teha toetusesaaja juurde hilisemal kuupäeval täiendav kontrollkäik. Sellist võimalust silmas pidades tuleks täpsustada, et nii kohapealse kontrolli teostamise ajavahemik kui ka kontrollkäikude arv peab piirduma vajaliku miinimumiga.

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT L 181, 20.6.2014, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiivi 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

- (29) Vaja on tagada, et kõik avastatud rikkumised võetaks nõuetekohasele jälgimisele ja nendega arvestatakse toetuste eraldamisel. Selles kontekstis tuleks rahastamiskõlblikkuse tingimuste täitmise kontrollimisel võtta arvesse ka mis tahes võimalikke rikkumisi, millest muud asutused, teenistused või organisatsioonid kui need, kes otseselt kontrolli eest vastutavad, on ette kandnud. Lisaks sellele peaksid liikmesriigid tagama, et rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele vastavuse kontrolli raames avastatud rikkumiste kohta käivat teavet edastatakse ka toetuse eraldamisega seotud pädevatele asutustele. Seda põhimõtet tuleks laiendada kõikide selliste rikkumiste suhtes, mida era- või avalik-õiguslikud sertifitseerimisasutused on avastanud toetusesaajate puhul, kes on otsustanud täita keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustust sertifitseerimiskavaga hõlmatud muu samaväärse põllumajandustavaga, mida tuleb keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse eraldamise eest vastutavatele pädevatele asutustele teatada. Kui maaelu arengu meetmega seotud kontroll hõlmab samaväärseid põllumajandustavasid, tuleks selliste kontrollide tulemustest ristteavitada, et neid võetaks arvesse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse rahastamiskõlblikuks lugemise hindamisel.
- (30) Selleks et halduskontrolli käigus oleks võimalik rikkumist tõhusalt avastada, tuleks eelkõige ette näha riskkontrolli sisu reguleerivad eeskirjad. Kõik avastatud rikkumised võetaks nõuetekohasele jälgimisele.
- (31) Lihtsustamise eesmärgil, kui võrdlusmaatükk on kahe või enama sama toetuskava või -meetme alusel toetust taotleva toetusesaaja toetuse- või maksetaotluse aluseks ja kui kogu üle deklareeritud pindala või ülepindala jääb põldude mõõtmisel lubatud hälbe piiresse, peaks liikmesriikidel olema lubatud ette näha asjaomaste maade proportsionaalset vähendamist. Asjaomastel toetusesaajatel peaks siiski olema õigus selliseid otsuseid edasi kaevata.
- (32) Tuleks määrata eri toetuskavade või -meetmete alusel kohapeal kontrollitavate toetusesaajate miinimumarv.
- (33) Pindalatoetuskavadega seotud kohapealse kontrolli käigus kontrollitav valim peaks olema moodustatud stratifitseeritud valimimeetodil, et halduskoormus oleks kohapealse kontrolli käigus kontrollitavate toetusesaajate arvuga tasakaalus. Stratifitseeritud valimimeetod peab sisaldama juhuvalimi osa, et saada representatiivne veamäär. Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse, loomadega seotud toetuskavade või maaelu arengu meetmetega seotud kontrollide puhul tuleb valim võtta siiski osaliselt riskianalüüsi alusel. Pädev asutus peaks määrama kindlaks riskifaktorid piirkondades, kus vigade tekkimise võimalus on kõige suurem. Selleks et tagada asjakohane ja tõhus riskianalüüs, tuleks riskikriteeriumide tõhusust hinnata ning ajakohastada iga aasta, võttes arvesse iga riskiteguri olulisust, võrreldes juhumeetodil ja riskipõhiselt moodustatud valimite tulemusi ning liikmesriigi konkreetset olukorda.
- (34) Teatavatel juhtudel tuleb kohapealne kontroll teha enne taotluste kättesaamist. Liikmesriikidele tuleks seega anda võimalus teha enne kohaldamisperioodi lõppu kontrollivalimi osaline valik.
- (35) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivaid töötajaid teavitataks kohapealse kontrolli valiku põhjustest. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.
- (36) Selleks et kohapealse kontrolli käigus olulisi nõuete rikkumisi avastada, tuleks tihendada kohapealseid kontrolle käesoleval ja järgmisel aastal, et saavutada vastuvõetav kindlusaste asjaomaste toetusetootluste õigsuse suhtes.
- (37) On asjakohane kehtestada uued tingimused, mille puhul eri toetuskavade või -meetmete kohapealsete kontrollide miinimumtase loetakse põhjendatuks hästitoimiva haldus- ja kontrollisüsteemi ning vastuvõetavale tasandile jääva veamäära alusel.
- (38) Pindala toetuskavade ja maaelu arengu meetmetega seotud kohapealsed kontrollid peaksid nõuetekohase järelevalve ja tõhusa kontrolli tagamiseks hõlmama kõiki deklareeritud põlde. Teatavate maaelu arengu meetmete puhul peavad kohapealsed kontrollid hõlmama ka muud kui põllumajandusmaad. Integreeritud süsteemi rakendamise lihtsustamise huvides peaks olema lubatud piirduda põldude praegusel mõõtmisel juhusliku valimiga kuni 50 %st deklareeritud põldudest. Valimipõhise mõõtmise tulemusi tuleks ekstrapoleerida ülejäänud kogumile või mõõtmist tuleks laiendada kõigile deklareeritud põldudele.

- (39) Kohapealsete kontrollide üksikasjalikud eeskirjad, rahastamiskõlblikkuse tingimuste kontrollimine, pindalade mõõtmismeetodid ja mõõtmisvahendid, mida liikmesriigid peavad kohapealsete kontrollide puhul kasutama tuleks määrata kindlaks, et tagada mõõtmise kvaliteet, mis vastaks liidu tasandil koostatud tehnilistele standarditele.
- (40) Tuleks sätestada kaugseire kohapealseks kontrolliks kasutamise tingimused ning füüsilise kontrolli tegemine põldudel neil juhtudel, kui fototõlgendus ei võimalda selgeid tulemusi. Ilmastikutingimuste tõttu võib tekkida näiteks olukord, kus kõigist maatükkidest ei saa sellise kvaliteediga pilti, mis võimaldaks kontrollida rahastamiskõlblikkuse tingimusi või teostada pindala mõõtmist. Sel juhul tuleks teha kohapealne kontrolli või kasutada lisaks tavapäraseid vahendeid. Lisaks tuleks nõuda, et rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele vastavuse kontroll toimuks sama taseme nõuete alusel kui tavapärase vahenditega teostatav kohapealne kontroll.
- (41) Selleks et võimaldada riigiasutustel ja liidu pädevatel asutustel kohapealset kontrolli jälgida, tuleks koostada kontrolliaruanne kontrolli üksikasjade kohta. Toetusesaajale või tema esindajale tuleks anda võimalus kontrolliaruandele alla kirjutada. Kaugseire teel tehtava kohapealse kontrolli puhul peaks liikmesriikidel olema lubatud sellist võimalust ette näha üksnes juhul, kui kontrolli käigus avastatakse rikkumisi. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks toetusesaaja mis tahes rikkumise avastamise korral saama kontrolliaruande koopia.
- (42) Kontrolli erisätted on kehtestatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1082/2003⁽¹⁾ alusel. Kõnealuse määruse alusel toimuva kontrolli puhul tuleks tulemused ühtse süsteemi tarbeks lisada kontrolliaruandesse.
- (43) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada loomakasvatuse toetuskava või loomadega seotud toetusmeetmeid, tuleks sätestada kohapealse kontrolli ajastamine ja miinimumsisu seoses kõnealuste abikavade või toetusmeetmete raames tehtud toetusetaotlustega. Selleks et kontrollida toetuse- või maksetaotluses esitatud deklaratsioonide õigsust, samuti elektroonilises andmebaasis loomade tegeliku olukorra kohta tehtud kandeid, on vaja selliseid kohapealseid kontrole teha. Loomakasvatuse toetuskavade või loomadega seotud toetusmeetmetega seotud kohapealsed kontrollid peaksid hõlmama eelkõige seda, et kontrollitakse vastavust rahastamiskõlblikkuse tingimustele, registrisse kandmise korrektsust ja vajaduse korral loomapasse.
- (44) Selleks et võimaldada pädevatel riigiasutustel ja liidu pädevatel asutustel kohapealset kontrolli jälgida, tuleks koostada kontrolliaruanne kontrolli üksikasjade kohta. Toetusesaajale või tema esindajale tuleks anda võimalus kontrolli käigus kontrolliaruandele alla kirjutada. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks toetusesaaja mis tahes rikkumise avastamise korral saama kontrolliaruande koopia.
- (45) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 täitmiseks tuleks kehtestada eeskirjad, kuidas rakendada süsteemi, mida liikmesriigid peavad kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisalduse kontrolliks kasutama.
- (46) Selles kontekstis on vaja sätestada ajavahemik, mille jooksul kiu tootmiseks kasvatatavat kanepit ei tohi pärast õitsemist koristada, võimaldamaks selle põllukultuuri suhtes ettenähtud kohustuslike kontrollide tulemuslikku läbiviimist.
- (47) Vaja on üksikasjalikumaid eeskirju haldus- ja kohalike kontrollide korraldamiseks ning ühtsest süsteemist välja jäävate maaelu arengu meetmetega seotud halduskaristuste arvutamiseks.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1082/2003, 23. juuni 2003, millega sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames läbiviidava kontrolli miinimumtaseme kohta (ELT L 156, 25.6.2003, lk 9).

- (48) Võttes arvesse nende meetmete eriomadusi, tuleks halduskontrolli puhul teha kindlaks vastavus liidu ja riigi õigusaktidele ning kohaldatavale maaelu arengu programmile, samuti peaksid need hõlmama rahastamiskõlblikkuse kriteeriume, siduvaid kohustusi ja muid kohutusi, mida sellise kontrolli käigus saab kindlaks teha. Investeeringisoperatsioonide teostamise kontrollimisel peaks halduskontrolli alla tavapäraselt kuuluma ka toetatud tegevuse või investeerimispaiga külastamine.
- (49) Kohapealsed kontrollid peaksid olema korraldatud juhuslikult ja riskipõhiselt valitud valimite alusel. Juhusliku valimi osakaal peaks olema piisavalt kõrge, et saada representatiivne veamäär.
- (50) Piisava kontrolli tagamiseks tuleks kehtestada kohapealsete kontrollide miinimummäär. Kui kohapealsel kontrollimisel avastatakse oluline rikkumine, tuleks kõnealust taset tõsta. Samamoodi peaks liikmesriigil olema õigus taset alandada, kui veamäär jääb alla olulisuse künnise ning haldus- ja kontrollisüsteemid toimivad nõuetekohaselt.
- (51) Kontrollide samaväärse teostamise tagamiseks tuleks määrata kindlaks kohapealsete kontrollide sisu.
- (52) Investeeringistegevuse järelkontrollid tuleks teha selleks, et teha kindlaks vastavus tegevuse kestvuse nõuetele nagu on määratud kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁽¹⁾ artiklis 71. Nimetatud kontrollide alus ja sisu tuleks kindlaks määrata.
- (53) Kogemus on näidanud, et eri kontrollisätteid oleks vaja teatavate konkreetsete maaelu arengu meetmete puhul ja liikmesriikide algatusel antava tehnilise abiga seotud kuludega.
- (54) Määruse (EL) nr 1306/2013 kohaselt ei tule halduskaristusi kohaldada juhul, kui tegemist on väiksema rikkumisega, sealhulgas juhul kui seda on väljendatud künnise abil. Seoses teatavate maaelu arengu meetmetega tuleks kehtestada eeskirjad väiksemate rikkumiste kindlakstegemise kohta, sealhulgas kvantitatiivne künnis, mida väljendatakse protsendina rahastamiskõlbliku toetuse summast. Kõnealune künnis tuleks kindlaks määrata, et selle alusel kohaldada proportsionaalset halduskaristust.
- (55) Erinevatele nõuetele vastavuse järelevalveks tuleb sisse seada kontrollisüsteem ja asjakohased halduskaristused. Sellega seoses peavad liikmesriikide eri asutused vahetama teavet eelkõige toetuseaotluste, kontrollivalimite ja kohapealsete kontrollide tulemuste kohta. Tuleks sätestada sellise süsteemi põhielemendid.
- (56) Määrusega (EL) nr 1306/2013 on kehtestatud nõuetele vastavuse kohustus toetusesaajatele, kes saavad määrusega (EL) nr 1307/2013 ette nähtud otsetoetusi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽²⁾ artiklitega 46 ja 47 ette nähtud toetusi veinisektoris ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽³⁾ artikli 21 lõike 1 punktidega a ja b ning artiklitega 28–31, 33 ja 34 ette nähtud iga-aastasi toetusi, samuti on ette nähtud vähendamiste ja väljaarvamiste süsteem, kui kõnealuseid kohustusi ei täideta. Tuleks kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjad.
- (57) Nõuetele vastavuse kontrollid võib lõpetada enne või pärast määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud otsetoetuste ja iga-aastaste toetuste maksmist. Eelkõige juhul, kui kõnealuseid kontrolle ei ole võimalik lõpetada enne kui otsetoetused ja iga-aastased toetused on kätte saadud, peaks toetusesaaja poolt mis tahes halduskaristuse tulemusena tagasi makstav või tasaarvestatav summa olema kooskõlas käesoleva määrusega tagasi saadud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regioonaaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regioonaaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

- (58) Kehtestada tuleks eeskirjad liikmesriikide asutuste kohta, kes vastutavad nõuetele vastavuse kohustuse kontrollisüsteemi eest.
- (59) Tuleks määrata nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli miinimummäär. Selleks kontrollimääraks tuleks kinnitada 1 % iga kontrolliameti pädevusvaldkonda jäävatest määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud toetusesaajate koguarvust, mis valitakse asjakohase riskianalüüsi alusel.
- (60) Kontrollivalimi arvutamiseks määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühma hõlmava erijuhu puhul peaks liikmesriikidele olema jäetud võimalus otsustada, kas käsitada rühma tervikuna või iga selle liiget eraldi.
- (61) Liikmesriikidel peaks olema võimalus kasutada kontrolli miinimummäära nii pädeva kontrolliasutuse tasandil kui ka makseasutuse tasandil, samuti õigusakti või standardi ja õigusaktide või standardite kogumi tasandil.
- (62) Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate konkreetsete õigusaktidega kinnitatakse kontrolli miinimummäärad, peaksid liikmesriigid neist kinni pidama. Liikmesriikidel tuleks siiski lubada kohaldada ühtset kontrollimäära nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli puhul. Juhul kui liikmesriigid kasutavad seda võimalust, tuleks teada anda kõikidest sektori õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus avastatud nõuete rikkumistest ning neid jälgida nõuetele vastavuse süsteemi alusel.
- (63) Et nõukogu direktiiviga 96/22/EÜ⁽¹⁾ seotud nõuete täitmise kohustust lihtsustada, tuleks lugeda järelevalvekava erivalimi tase vastavaks käesoleva määrusega kehtestatud miinimumtaseme nõudele.
- (64) Liikmesriikidel tuleks võimaldada olla kontrolli miinimummäära saavutamisel paindlik, kasutades muude kohapealsete kontrollide tulemusi või asendades toetusesaajad.
- (65) Selleks et vältida kontrollisüsteemi nõrgenemist, eelkõige seoses nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli jaoks valimi moodustamisega, ei tuleks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikes 3 osutatud vähese tähtsusega rikkumise künnise järelkontrolli juhtumeid nõuetele vastavuse minimaalse kontrollitava valimi kehtestamisel arvesse võtta.
- (66) Nõuetele vastavuse rikkumiste suuremahuliseks avastamiseks tuleks tihendada kohapealseid kontrolle järgmistel aastatel, et saavutada vastuvõetav kindlusaste asjaomaste toetusetaoluste õigsuse suhtes. Kontrollistandardite nõuetele vastavus vajaks täiendavat kontrolli.
- (67) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 kohase vähese tähtsusega rikkumise künnise kohaldamisel on oluline kehtestada selliste toetusesaajate protsent, keda tuleb kontrollida, et teha kindlaks, kas avastatud rikkumine on heastatud.
- (68) Nõuetele vastavuse kontrolli valim tuleks koostada osaliselt riskianalüüsi põhjal ja osaliselt juhumeetodil. Riskitegurid peaks kindlaks määrama pädev asutus, kuna tal on kergem asjakohaseid tegureid valida. Selleks et tagada asjakohane ja tõhus riskianalüüs, tuleks riskianalüüsi tõhusust hinnata ning ajakohastada iga aasta, võttes arvesse iga riskiteguri olulisust, võrreldes juhumeetodil ja riskipõhiselt moodustatud valimite tulemusi ning liikmesriigi konkreetset olukorda.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 96/22/EÜ, 29. aprill 1996, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).

- (69) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks valimi moodustamist saab parandada, kui lubada liikmesriigil võtta arvesse riskianalüüsi seoses toetusesaaja osalemisega määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 12 sätestatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis ning samuti asjakohastes sertifitseerimissüsteemides. Kõnealust osalemist arvesse võttes tuleks siiski tõendada, et neis kavades osalevate toetusesaajatega seondub madalam riskitase kui nendega, kes neis kavades ei osale.
- (70) Teatavatel juhtudel tuleb nõuetele vastavuse kohapealne kontroll teha enne taotluste kättesaamist. Liikmesriikidele tuleks seega anda võimalus teha enne kohaldamisperioodi lõppu kontrollivalimi osaline valik.
- (71) Üldreeglina tuleks nõuetele vastavuse kontrolli valimi aluseks võtta määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud toetusesaajate üldkogum, kelle eest vastutab asjaomane pädev kontrolliasutus. Erandina sellest reeglist võib valimi moodustada eraldi igast kolmest toetusesaajate kategooriast. Liikmesriigid peaksid lubama moodustada kontrollivalimi rahastamiskõlblikkuse kriteeriumide kohapealseks kontrolliks valitud toetusesaajate valimi alusel. Menetluste kombinatsioon peaks olema lubatud niivõrd, kui võrd see aitab suurendada kontrollisüsteemi tõhusust.
- (72) Kui kohapealse kontrolli tegemiseks on valitud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühm, tuleks tagada, et kõigi selle liikmete puhul kontrollitakse, et nad täidavad vastavaid nõudeid ja standardeid.
- (73) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks on üldiselt vaja käia samas põllumajanduslikus majapidamises mitu korda. Selleks et vähendada nii toetusesaajatele kui ka asutustele kontrolli tõttu langevat töökoormust, võiks kontrollimine piirduda ühe kontrollkäiguga. Tuleks täpsustada kõnealuse kontrollkäigu ajastamine. Liikmesriigid peaksid siiski tagama, et nõuete ja standardite täitmise representatiivne ja tõhus kontroll tehakse samal kalendriaastal.
- (74) Kohapealsete kontrollide piirdumine valimiga, mille moodustab vähemalt pool asjaomastest põldudest, ei too kaasa võimaliku vastava karistuse proportsionaalset vähendamist.
- (75) Nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli lihtsustamiseks ning olemasoleva kontrollisuutlikkuse tulemuslikumaks kasutamiseks peaks juhul, kui kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne kohapealse kontrolli abil saavutatuga, olema võimalik kontroll põllumajandusliku majapidamise tasandil asendada halduskontrolliga.
- (76) Liikmesriikidel tuleks võimaldada nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli tegemisel ka teatavatele nõuetele ja standarditele kehtestatud objektiivsete näitajate kasutamist. Kõnealused näitajad peaksid siiski olema otseselt seotud nende nõuete või standarditega, mida nad esindavad, ja hõlmama kõiki kontrollitavaid elemente.
- (77) Kohapealsed kontrollid peaksid toimuma samal kalendriaastal kui vastavas toetuse- ja maksetaotlused esitati. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste veinisektori toetuskavade raames esitatud taotluste puhul peaksid kõnealused kontrollid toimuma igal ajal määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 1 teises lõigus osutatud ajavahemiku jooksul.
- (78) Tuleb kehtestada nõuetele vastavuse kontrolli üksikasjalike ja konkreetsete kontrolliaruannete koostamise eeskirjad. Valdkonnale spetsialiseerunud kontrollijad peaksid osutama kõikidele avastatud rikkumistele, samuti rikkumise raskusastmele, et võimaldada makseasutusel kinnitada vastavad vähendamised või vajaduse korral teha otsus määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksetest ja iga-aastastest toetustest väljaarvamise kohta.
- (79) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivaid töötajaid teavitatakse, mis põhjusel otsustati toetusesaaja juures kohapealne kontroll teostada. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.

- (80) Nõuetele vastavuse kontrollimise tulemusi käsitlev teave tuleks teha kättesaadavaks kõigile makseasutustele, kes vastutavad erinevate toetuste eest, mille suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse tingimusi, et oleks võimalik kohaldada asjaomaseid vähendamisi, kui leiud rikkumist tõendavad.
- (81) Toetusesaajaid tuleks teavitada kohapealse kontrolli tulemusel tuvastatud kõigist võimalikest rikkumistest. On asjakohane sätestada teatav tähtaeg, mille jooksul toetusesaajatele tuleks vastav teave edastada. Osutatud tähtaja ületamisel ei tohiks asjaomasel toetusesaajal olla siiski võimalik tuvastatud rikkumiste tagajärgedest kõrvale hoida.
- (82) Seoses määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikes 3 osutatud vähese tähtsusega rikkumise künnisega või artikli 99 lõikes 2 osutatud varajase hoiatamise süsteemiga tuleks täpsustada, et kohustust teavitada toetusesaajat parandusmeetmest ei kohaldata, kui toetusesaaja on juba viivitamata parandusmeetmeid võtnud.
- (83) Nõue rikkumise parandamise kohta tuleks kehtestada juhuks, kui liikmesriik otsustab määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 ja artikli 99 lõike 2 kohast rikkumise eest määratud karistust mitte kohaldada.
- (84) Kontrolliga seotud osapoolte vahelise teabevahetuse parandamiseks tuleks ette näha, et tõendavad dokumendid saadetakse või tehakse kättesaadavaks makseasutusele või koordineerivale asutusele viimaste nõudmisel.
- (85) Halduskaristust tuleks kohaldada määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 loetletud selliste toetuste kogusummale, mis on toetusesaajale eraldatud või eraldatakse avastamise kalendriaastal esitatud toetuse- või maksetaotluste alusel. Nende taotlejate puhul, kes esitavad oma taotluse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste veinisektori toetuskavade raames, tuleks eelkõige halduskaristust kohaldada kogusummale, mis on saadud kõnealuste artiklite kohaste toetuskavade raames esitatud taotluste põhjal. Ümberkorraldamise ja muutmise puhul jagatakse kogusumma kolmeks.
- (86) Määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühma puhul tuleks rühma liikme poolt teostatud rikkumisega seotud vähendamine arvutada kooskõlas vastavate rikkumist käsitlevate sätetega. Tulemuseks saadud vähendusprotsendi kohaldamisel tuleks arvestada asjaolu, et nõuetele vastavuse kohustus on individuaalne ja selle puhul tuleks arvestada proportsionaalsuse põhimõtet. Liikmesriigile peaks siiski jääma õigus otsustada, kas kohaldada vähendamist rühmale või üksnes rikkumisega seotud liikmele.
- (87) Tuleks kehtestada üksikasjalikud menetlus- ja tehnilised eeskirjad, milles käsitletakse nõuetele vastavuse kohustusega seotud halduskaristusi.
- (88) Vähendamised ja väljaarvamised tuleks liigitada vastavalt rikkumise raskusastmele ning vajaduse korral tuleks ette näha täielik väljaarvamine kõikidest määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 loetletud maksetest järgmise kalendriaasta jooksul.
- (89) Otsetoetuste korralduskomitee ja maaelu arengu komitee ei ole eesistuja määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad määruse (EL) nr 1306/2013 kohaldamiseks seoses järgmisega:

- a) teated, mille liikmesriigid edastavad komisjonile seoses oma kohustustega kaitsta liidu finantshuve;
- b) liikmesriikide teostatavad haldus- ja kohapealsed kontrollid, et teha kindlaks rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, kohustused ja muud ülesanded;

- c) kohapealsete kontrollide miinimumtase ja kohustus kõnealust taset tõsta või võimalus seda langetada;
- d) aruandlus teostatud kohapealse kontrolli ja selle tulemuste kohta;
- e) asutused, kes vastutavad nõuetele vastavuse kontrolli teostamise ja sisu eest;
- f) erikontrollimeetmed ja meetodid kanepitaime tetrahüdrokannabinooli taseme määramiseks;
- g) sellise süsteemi väljatöötamine ja juhtimine, millega kontrollida tunnustatud tootmisharudevahelisi organisatsioone seoses puuvilla eritoetustega;
- h) juhud, mil toetuse- ja maksetaotlusi või muid teatise, taotlusi ja avaldusi võib pärast nende esitamist parandada ja kohandada;
- i) toetuste osalise või täieliku tagasivõtmise kohaldamine ja arvutamine;
- j) alusetute maksete tagasinõudmine ja karistuste sissenõudmine, samuti menetlused alusetult määratud toetusõiguste ja intresside kohaldamise kohta;
- k) halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise eeskirjad;
- l) väiksemate rikkumiste kindlakstegemine;
- m) toetuse- ja maksetaotlused ning toetusõiguste taotlused, sealhulgas taotluste esitamise lõpptähtpäev, nõuded taotlustes esitatavate miinimumandmete kohta, toetusetaotluste muutmise või tühistamise sätted, toetusetaotluse esitamise nõudest vabastamine ning sätted, mis lubavad liikmesriigil kohaldada lihtsustatud menetlust;
- n) kontrolli teostamine, et kontrollida kohustuste täitmist ning toetuse- või maksetaotluses esitatud teabe õigsust ja täielikkust, sealhulgas eeskirjad kohapealsete kontrollide lubatavate mõõtmishälvete kohta;
- o) tehnilised kirjeldused määruse (EL) nr 1306/2013 V jaotise II peatüki ühetaoliseks rakendamiseks;
- p) põllumajanduslike majapidamiste üleandmine;
- q) ettemaksete tegemine;
- r) nõuetele vastavuse kohustuse kontrollimine, sealhulgas arvestades põllumajandustootjate osalemist põllumajandusliku majapidamise nõustamise süsteemis ning põllumajandustootjate osalemist asjakohastes sertifitseerimissüsteemides;
- s) nõuetele vastavuse kohustusega seotud halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine, sealhulgas isikute rühmadest koosnevate toetusesaajate suhtes.

Artikkel 2

Teabevahetus toetuse- ja maksetaotluste ning muude deklaratsioonide kohta

1. Toetuskavade või toetusmeetmete nõuetekohaseks haldamiseks ja juhul, kui liikmesriigis vastutab ühe toetusesaajaga seotud otsetoetuste või maaelu arengu meetmete eest rohkem kui üks makseasutus, võtab asjaomane liikmesriik sobivad meetmed, millega vajaduse korral tagada, et toetuse- ja maksetaotlustes või muudes dokumentides nõutud teave on tehtud kättesaadavaks kõikidele asjaomastele makseasutustele.
2. Kui kontrolle ei teosta makseasutus, tagab asjaomane liikmesriik, et makseasutus saab teostatud kontrollide ja nende tulemuste kohta piisava teabe. Makseasutus peab kindlaks määrama, millist teavet ta vajab.

*Artikkel 3***Toetuse- ja maksetaotluste ning muude deklaratsioonide tagasivõtmine**

1. Toetuse- ja maksetaotlused või muu deklaratsiooni võib igal ajal kirjaliku avaldusega täielikult või osaliselt tagasi võtta. Pädev asutus registreerib tagasivõtmise.

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 21 lõikega 3 ette nähtud võimalusi, võib ta sätestada, et põllumajanduslikust majapidamisest välja viidud looma puhul võivad loomade elektroonilisse andmebaasi sisestatavad teated asendada kirjalikku avaldust taotluse tagasivõtmise kohta.

2. Kui pädev asutus on toetusesaajat lõikes 1 osutatud dokumentides avastatud rikkumistest juba teavitanud või kui pädev asutus on teatanud toetusesaajale oma kavatsusest teha kohapealne kontroll või kui kohapealse kontrolli käigus avastatakse rikkumisi, siis ei lubata tagasivõtmisi kõnealuste dokumentide nendes osades, mis on rikkumisega seotud.

3. Lõike 1 kohane tagasivõtmine seab toetusesaaja olukorda, milles ta oli enne kõigi või osade asjaomaste dokumentide esitamist.

*Artikkel 4***Ilmsete vigade parandamine ja vastavad kohandamised**

Toetusesaaja esitatud toetuse- ja maksetaotlusi ning muid tõendavaid dokumente võib parandada või kohandada pärast nende esitamist igal ajal, kui pädev asutus on avastanud konkreetse juhtumi üldisel hindamisel ilmse vea ja tingimusel, et toetusesaaja on tegutsenud heas usus.

Pädev asutus võib ilmse vea avastada üksnes juhul, kui see on esimeses lõigus osutatud teabe üldisel kontrolli käigus kergesti tuvastatav.

*Artikkel 5***Vähendamiste, keeldumiste, tagasivõtmiste ja karistuste kohaldamine**

Kui tegemist on rikkumisega, mille suhtes kohaldatakse delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014⁽¹⁾ IV jaotise II peatükis osutatud karistustele lisaks ka tagasivõtmisi või kõnealuse määruse II jaotise III ja IV peatükis või III jaotises osutatud karistusi:

- a) kohaldatakse otsetoetuse kava või ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete suhtes delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 II jaotise III ja IV peatükiga või III jaotisega ette nähtud vähendamisi, keeldumisi, tagasivõtmisi või karistusi;
- b) kohaldatakse delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 IV jaotise II peatükiga ette nähtud karistusi määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 kohaselt asjaomasele toetusesaajale eraldatavate maksete kogusummale, mille suhtes ei kohaldata punktis a osutatud vähendamisi, keeldumisi, tagasivõtmisi või karistusi.

Esimeses lõigus osutatud vähendamisi, keeldumisi, väljaarvamisi ja karistusi kohaldatakse kooskõlas käesoleva määruse artikliga 6, ilma et see piiraks täiendavate karistuste kohaldamist liidu või liikmesriigi õiguse muudele sätete alusel.

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.6.2014, lk 48).

Artikkel 6

Vähendamiste, keeldumiste, väljaarvamiste ja karistuste kohaldamise järjekord iga otsemaksete kava või maaelu arengu meetme puhul

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud kava raames toetusesaajale eraldatud toetussumma määrab kindlaks liikmesriik, võttes aluseks tingimused, mis on kehtestatud kooskõlas kõnealuse määrusega ning liidu äärepoolseimate piirkondade ja väiksemate Egeuse mere saarte jaoks ette nähtud programmidega, mis on kõnealuse otsetoetuskava jaoks kehtestatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) nr 228/2013 ⁽¹⁾ ja (EL) nr 229/2013 ⁽²⁾.

2. Iga määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud kava ja iga delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 6 määratletud ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetme puhul peavad vähendamised, väljaarvamised ja karistused olema arvatud vajaduse korral järgmises järjekorras:

- a) delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 II jaotise IV peatükiga ette nähtud vähendamisi ja karistusi, välja arvatud kõnealuse määruse artiklis 16 osutatud karistusi kohaldatakse iga rikkumise suhtes;
- b) punkti a kohaldamisest tulenev summa on aluseks delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 III jaotisega ette nähtud keeldumise arvutamisele;
- c) punkti b kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele hilinenud esitamise korral vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklitele 13 ja 14;
- d) punkti c kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele põldude deklareerimata jätmise korral vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklile 16;
- e) punkti d kohaldamisest tulenev summa on aluseks delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 III jaotisega ette nähtud tühistamise arvutamisele;
- f) punkti e kohaldamisest tulenev summa on aluseks, et kohaldada:
 - i) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 51 lõikes 2 osutatud lineaarset vähendamist;
 - ii) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 51 lõikes 3 osutatud lineaarset vähendamist;
 - iii) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 65 lõike 2 punktis c osutatud lineaarset vähendamist;
 - iv) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 65 lõikes 4 osutatud lineaarset vähendamist;
 - v) lineaarset vähendamist, mida tuleb kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 kohaselt tehtavate maksete suhtes, mis ületavad kõnealuse määruse artikli 42 lõikega 2 kehtestatud riiklikku ülemmäära.

3. Lõike 2 punkti f kohaldamisest tulenev summa on aluseks, et kohaldada:

- a) määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 11 osutatud toetusmaksete vähendamist;
- b) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 7 lõike 1 kohaselt kehtestatud lineaarse vähendamise protsenti;
- c) määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 8 osutatud kohandamise määra.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 228/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 229/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 41).

4. Lõike 3 kohaldamisest tuleneva toetussumma alusel arvutatakse mis tahes vähendamine, mida kohaldatakse nõuetele vastavuse rikkumise korral vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 IV jaotise II peatükile.

Artikkel 7

Alusetute maksete tagasinõudmine

1. Alusetult tehtud makse korral peab toetusesaaja kõnealuse summa koos lõike 2 kohaselt arvutatud intressiga, kui seda kohaldatakse, tagasi maksma.

2. Intress arvutatakse ajavahemiku alusel, mis jääb toetusesaaja jaoks sissenõudekorraldusel märgitud maksetähtaja (mis ei ületa 60 päeva) ning tagasimakse või mahaarvamise kuupäeva vahele.

Kohaldatav intressimäär arvutatakse vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ning see ei tohi olla madalam kui intressimäär, mida kohaldatakse alusetult makstud summade tagastamisel siseriiklike sätete alusel.

3. Lõikes 1 osutatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning toetusesaajal ei olnud tõenäoliselt võimalik seda avastada.

Kui viga on seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase makse arvutamisel, siis kehtib esimene lõik ainult juhul, kui tagasimaksmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates makse tegemisest.

Artikkel 8

Põllumajandusliku majapidamise üleandmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „põllumajandusliku majapidamise üleandmine” – asjaomase tootmisüksuse müük, rendile andmine või muu samalaadne tehing;

b) „üleandja” – toetusesaaja, kelle põllumajanduslik majapidamine antakse üle teisele toetusesaajale;

c) „ülevõtja” – toetusesaaja, kellele põllumajanduslik majapidamine üle antakse.

2. Kui põllumajanduslik majapidamine antakse tervikuna üle ühelt toetusesaajalt teisele toetusesaajale pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist ja enne, kui kõik toetuse maksmise tingimused on täidetud, ei maksta üleandjale üle antud põllumajandusliku majapidamise eest toetust.

3. Üleandja taotletud toetus makstakse ülevõtjale, kui:

a) ülevõtja teavitab pädevat asutust ülevõtmisest liikmesriigi kehtestatud ajavahemiku jooksul ja taotleb toetuse maksmist;

b) ülevõtja esitab pädeva asutuse nõutud tõendid;

c) ülevõetud põllumajandusliku majapidamise puhul on täidetud kõik toetuse maksmise tingimused.

4. Kui ülevõtja teavitab pädevat asutust ja taotleb toetuse maksmist kooskõlas lõike 3 punktiga a:

- a) antakse kõik üleandja õigused ja kohustused, mis tulenevad taotlusega loodud õigussuhetest üleandja ja pädeva asutuse vahel, üle vastuvõtjale;
- b) omistatakse kõik toetuse andmiseks või makse tegemiseks vajalikud toimingud ja üleandja poolt enne üleandmist esitatud deklaratsioonid vastuvõtjale asjakohaste liidu eeskirjade kohaldamiseks;
- c) asjaomase taotlusaasta puhul käsitatakse üleantud põllumajanduslikku majapidamist, kui see on asjakohane, eraldi põllumajandusliku majapidamisena.

5. Kui see on asjakohane, võivad liikmesriigid otsustada maksta toetuse üleandjale. Sel juhul:

- a) ülevõtjale toetust ei maksta;
- b) liikmesriigid kohaldavad *mutatis mutandis* lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud nõudeid.

Artikkel 9

Teated

1. Kõigi otsetoetuskavade ja maaelu arengu meetmete ning määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 osutatud veinisektori tehnilise abi ja toetuskavade kohta teatab liikmesriik komisjonile hiljemalt iga aasta 15. juuliks eelmist kalendriaastat hõlmavad kontrolliandmed ja -statistika, ning eelkõige järgmise:

- a) andmed, mis on seotud individuaalsete toetusesaajatega toetuse- ja maksetaotluste puhul, deklareeritud ja/või toetuse saamiseks esitatud pindalade ja loomadega; haldus-, kohapealsete ja järelkontrollidega;
- b) vajaduse korral nõuetele vastavuse kontrolli tulemused, sealhulgas vastavad vähendamised ja väljaarvamised.

Selline teatamine peab toimuma elektrooniliselt, kasutades kontrolliandmete ja -statistika edastamise tehnilist spetsifikatsiooni, mille komisjon on neile kättesaadavaks teinud.

2. Liikmesriigid esitavad 15. juuliks 2015 komisjonile aruande nõuetele vastavuse tingimuste kontrolliks valitud võimalustest, samuti teatavad nad nõuetele vastavuse tingimuste ja standardite kontrollimise eest vastutavad pädevad kontrolliasutused. Aruandes edastatud teabe edaspidistest muudatustest tuleb teatada viivitamata.

3. Liikmesriigid esitavad hiljemalt iga aasta 15. juuliks komisjonile aruande eelmist kalendriaastat hõlmava vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse haldus- ja kontrollimeetmete kohta.

4. Ühtse süsteemi osana loodud elektroonilisi andmeid kasutatakse komisjonile valdkondlike eeskirjade raames saadetava teabe toetuseks.

II JAOTIS

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I PEATÜKK

Üldeeskirjad

Artikkel 10

Otsetoetuste ettemaksed

Liikmesriigid võivad teha toetusesaajatele asjaomase aasta toetusetootluste alusel otsetoetuste ettemakseid ilma määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 8 osutatud finantsdistiipliini puhul kehtivat kohandamismäära kohaldamata. Toetusesaajatele alates 1. detsembrist makstava lõppsumma puhul võetakse arvesse finantsdistiipliini kohandamismäära, mida vastava kalendriaasta otsetoetuste kogusumma suhtes kohaldatakse.

II PEATÜKK

Toetuse- ja maksetaotlused

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 11

Menetluse lihtsustamine

1. Kui määrustega (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1307/2013, delegeeritud määrusega (EL) nr 640/2014 või käesoleva määrusega ei ole ette nähtud teisiti, võivad liikmesriigid lubada või nõuda, et teabe edastamisel käesoleva määruse alusel nii toetusesaajalt asutustele kui ka vastupidi kasutatakse elektroonilisi vahendeid, tingimusel et see ei põhjusta diskrimineerimist toetusesaajate vahel ning et on võetud asjakohased meetmed, et tagada eelkõige järgmist:

- a) toetusesaaja on üheselt identifitseeritav;
- b) toetusesaaja vastab kõigile asjaomase otsetoetuskava või maaelu arengu meetme nõuetele;
- c) edastatavad andmed on usaldusväärsed asjaomase otsetoetuskava või maaelu arengu meetme nõuetekohast haldamist silmas pidades; kui kasutatakse määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 9 määratletud loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid, peab kõnealune andmebaas pakkuma asjaomase otsetoetuskava või maaelu arengu meetme nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust;
- d) kui täiendavaid dokumente ei ole võimalik elektrooniliselt edastada, saavad pädevad asutused need kätte mitteelektrooniliste vahenditega edastamiseks ettenähtud aja jooksul.

2. Toetuse- ja maksetaotluste esitamise puhul võivad liikmesriigid näha lõikes 1 sätestatud tingimustel ette lihtsustatud menetlused juhul, kui andmed on juba asutustele kättesaadavad, eelkõige kui pärast otsetoetuskava või maaelu arengu meetme kohasetoetuse- või maksetaotluse viimast esitamist kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikega 3 ei ole olukord muutunud. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada otse teabeallikatest saadud andmeid, mis on toetuse- ja maksetaotlustega seonduvalt riiklike asutuste käsutuses. Kõnealusel juhul tagab liikmesriik, et osutatud teabeallikad on andmete nõuetekohaseks haldamiseks vajaliku kindlusastmega, et tagada osutatud andmete usaldusväärsus, terviklikkus ja turvalisus.

3. Koos toetuse- või maksetaotlustega esitatavates mis tahes tõendavates dokumentides nõutavat teavet võib pädev asutus võimaluse korral paluda otse teabeallikalt.

Artikkel 12

Üldsätted ühtse taotluse kohta ja maaelu arengu meetme kohase toetusetaotluse esitamise kohta

1. Kui liikmesriik otsustab kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikega 4, et otsetoetuste toetusetaotlused ja maaelu arengu meetmete kohased maksetaotlused peavad olema esitatud ühtse taotlusena, kohaldatakse käesoleva määruse artikleid 20, 21 ja 22 *mutatis mutandis* seoses kõnealuste kavade ja meetmete raames esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes kehtestatud erinõuetega..

2. Kui toetusesaaja taotleb toetust mis tahes pindalapõhiste otsetoetuste või maaelu arengu meetmete raames, võib ta esitada üksnes ühe ühtse taotluse aastas.
3. Liikmesriik näeb ette vajaliku menetluse maaelu arengu meetmete kohase toetusetootluste esitamiseks.

Artikkel 13

Ühtse taotluse, toetuse- või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäev

1. Liikmesriik kehtestab ühtse taotluse, toetuse- või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäevad. Lõpptähtpäevad ei tohi olla hilisemad kui iga aasta 15. mai. Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis ei ole hilisem kui 15. juuni.

Kõnealuste lõpptähtpäevade määramisel peavad liikmesriigid võtma arvesse ajavahemikku, mille vältel kogu asjakohane andmestik peab olema toetuste nõuetekohaseks haldus- ja finantsjuhtimiseks kättesaadav, samuti peavad nad tagama tõhusate kontrollide kavandamise võimaluse.

2. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 teises lõigus osutatud menetluse puhul võib teatavates erandlike ilmastikutingimustega piirkondades olla käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lõpptähtpäevad hilisemad.

Artikkel 14

Ühtse taotluse või maksetaotluse sisu

1. Ühtne taotlus või maksetaotlus peab sisaldama rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku täielikku teavet, eelkõige järgmist:
 - a) toetusesaaja isikuandmed;
 - b) asjaomaste otsetoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete üksikasjad;
 - c) toetusõiguste kindlaksmääramine seoses põhitootuskavaga kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 7 osutatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga;
 - d) põllumajandusliku majapidamise kõigi põldude ühest identifitseerimist võimaldavad üksikasjad, nende pindala väljendatuna hektarites kuni kahe kümnendkoha täpsusega, nende asukoht ja vajaduse korral täpsemad üksikasjad põllu kasutamise kohta;
 - e) kui seda kohaldatakse, siis kogu mittepõllumajandusliku maa, mille kohta maaelu arengu meetmete alusel antavat toetust taotletakse, ühest identifitseerimist võimaldavad üksikasjad;
 - f) kui see on asjakohane, mis tahes tõendavad dokumendid asjaomase kava ja/või meetme rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks;
 - g) toetusesaaja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik asjaomaste otsetoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete tingimustest;
 - h) vajaduse korral toetusesaaja märged selle kohta, et ta kuulub määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 esimeses ja teises lõigus osutatud mittepõllumajanduslike ettevõtete või mittepõllumajandusliku tegevuse loetelusse.

2. Lõike 1 punktis c osutatud toetusõiguste kindlaksmääramiseks tuleb kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikega 3 toetusesaajale antud eeltäidetud vormidel näidata toetusõiguste kindlaksmääramine kooskõlas määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 7 sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga.

3. Põhitoetuskava kohaldamise esimesel aastal võib liikmesriik teha toetusõiguste suhtes erandi käesolevast artiklist ja käesoleva määruse artiklist 17.

Artikkel 15

Ühtse taotluse või maksetaotluse muudatused

1. Pärast ühtse taotluse või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäeva võib üksikuid põlde või üksikud toetusõigusi lisada ühtsesse taotlusesse tingimusel, et peetakse kinni asjaomaste otsetoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete nõuetest.

Samadel tingimustel võib teha muudatusi ühtses taotluses juba deklareeritud üksikute põldude või toetusõiguste suhtes, mis on seotud kasutusviisi, otsetoetuskava või maaelu arengu meetmega.

Kui esimeses ja teises lõigus osutatud muudatused mõjutavad mis tahes esitatavaid tõendavaid dokumente või lepinguid, võib ka neid dokumente või lepinguid vastavalt muuta.

2. Lõike 1 kohaselt tehtud muudatused tuleb teatada pädevale asutusele kirjalikult hiljemalt asjaomase kalendriaasta 31. maiks, välja arvatud Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi puhul, kes teatavad need hiljemalt asjaomase aasta 15. juuniks.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada muudatustest teatamiseks varasema lõpptähtpäeva. Kõnealune lõpptähtpäev ei ole aga varasem kui 15 päeva pärast artikli 13 lõike 1 kohaselt kehtestatud lõpptähtpäeva ühtse taotluse või maksetaotluse esitamiseks.

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud toetusesaajat ühtses taotluses või maksetaotluses avastatud nõuete rikkumisest või kui pädev asutus on teatanud toetusesaajale oma kavatsust teha kohapealset kontrolli või kui kohapealse kontrolli käigus avastatakse nõuete rikkumine, siis ei ole nõuete rikkumisega seotud põldude puhul lõike 1 kohaste muudatuste tegemine lubatud.

Artikkel 16

Paranduste tegemine eeltäidetud vormides

Ühtse taotluse, toetuse- või maksetaotluse vormi esitamisel teeb toetusesaaja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 3 osutatud eeltäidetud vormi parandused juhul, kui on esinenud mis tahes muudatusi, eeskätt toetusõiguste üleandmisi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 34, või kui mis tahes andmed eeltäidetud vormil on ebaõiged.

2. jagu

Pindalatoetuskavade ja -meetmete kohased toetusetaotlused

Artikkel 17

Erinõuded pindalatoetuskavade ja -meetmete kohaste toetusetaotluste puhul

1. Selleks et kõik artikli 14 lõike 1 punktides d ja e osutatud põllumajandusliku majapidamise põllud ja mittepõllumajanduslik maa identifitseerida, varustab pädev asutus toetusesaaja geograafilise informatsiooni süsteemi (GIS) liidest kasutades määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 3 osutatud eeltäidetud vormi ning vastava graafilise materjaliga, mis võimaldab deklareeritud alade kohta käivaid ruumilisi ja tähtnumbrilisi andmeid töödelda (edaspidi „georuumilise toetusetaotluse vorm”).

2. Lõiget 1 kohaldatakse järgmiselt.

a) Alates 2016. taotlusaastast peab vastavate toetusesaajate puhul nõutud arv moodustama eelmisel aastal põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava jaoks kindlaks määratud kogupindalast vähemalt 25 %.

b) Alates 2017. taotlusaastast peab vastavate toetusesaajate puhul nõutud arv moodustama eelmisel aastal põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava jaoks kindlaks määratud kogupindalast vähemalt 75 %.

c) Alates 2018. taotlusaastast kõigi toetusesaajate puhul.

3. Kui toetusesaajal ei õnnestu toetuse- või maksetaotlust georuumilise toetuseaotluse vormi kasutades esitada, tagab pädev asutus toetusesaajale:

a) vajaliku tehnilise toe või

b) eeltäidetud vormid ning vastava graafilise materjali paberandjal. Sellisel juhul kannab toetusesaajalt saadud andmed georuumilise toetuseaotluse vormi pädev asutus.

4. Toetusesaajale antavas eeltäidetud vormis esitatakse täpselt määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõike 2 punktidele a ja b vastav maksimaalne toetuskõlblik pindala võrdlusmaatüki kohta ning eelnenud aastal põhitoetuskava, ühtse pindalatoetuse kava ja/või pindalapõhise maaeluarengumeetme raames põllu kohta kindlaksmääratud pindala.

Selleks et toetusesaaja saaks põllu suuruse ja asukoha nõuetekohaselt märkida, peavad toetusesaajale määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 3 kohaselt edastatavas graafilises materjalis olema esitatud võrdlusmaatükkide piirid ja nende unikaalne identifitseerimistunnus vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõikele 1 ning põllu piirid vastavalt eelnenud aastal kindlaksmääratule. Alates 2016. taotlusaastast puhul märgib toetusesaaja ühtlasi ära eelnenud aastal kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liigi, suuruse ja asukoha.

5. Toetusesaaja identifitseerib ja deklareerib üheselt iga põllu pindala ning vajaduse korral ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liigi, suuruse ja asukoha. Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse puhul täpsustab toetusesaaja ka deklareeritud põldude kasutuse.

Selleks piisab toetusesaajal eeltäidetud vormis esitatud teabe kinnitamisest. Kui teave maa-ala, põllu asukoha või piiride või, kui vajaduse korral ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala suuruse ja asukoha kohta ei vasta nõuetele või on puudulik, peab toetusesaaja eeltäidetud vormi siiski parandama või seda muutma.

Pädev asutus hindab toetusesaaja poolt eeltäidetud vormi tehtud paranduste või muudatuste alusel, kas vastavat võrdlusmaatükki on vaja ajakohastada, võttes arvesse delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõiget 3.

6. Kui toetusesaaja rakendab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punkti a kohaseid samaväärseid tavasid kohustuste alusel, mis on võetud kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽¹⁾ artikli 39 lõikega 2 või määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikega 2, märgitakse kohustused toetusetaotlusse ja lisatakse viide vastavale maksetaotlusele.

Kui toetusesaaja rakendab samaväärseid tavasid, mis on hõlmatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punkti b kohaste riiklike või piirkondlike keskkonnaalaste sertifitseerimissüsteemidega, kohaldatakse seoses eelnevalt täidetud vormide ja toetusesaaja deklaratsiooniga käesoleva artikli lõikeid 4 ja 5 *mutatis mutandis*.

Kui tegemist on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 5 ja artikli 46 lõike 6 kohase piirkondlikul tasandil või ühise rakendamisega ning ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga seotud kohustustega, mis toetusesaaja peab individuaalselt täitma, identifitseerivad ja deklareerivad osutatud piirkondliku tasandi või ühises rakendamises osalevad toetusesaajad üheselt iga põllu puhul ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alala liigi, suuruse ja asukoha vastavalt käesoleva artikli lõikele 5. Toetusesaajad osutavad oma toetuse- või maksetaotlustes piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise deklaratsioonile vastavalt käesoleva määruse artiklile 18.

7. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 kohaste kanepitootmiseks kasutatavate maa-alade puhul peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kanepi külvalade identifitseerimiseks vajalik teave, sealhulgas kasutatud seemnesordid;
- b) teave kasutatud seemnete koguste kohta (kilogrammi hektari kohta);
- c) seemnete pakendil olevad ametlikud etiketid vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ,⁽²⁾ eriti selle artiklile 12, või muule liikmesriigi poolt samaväärseks tunnustatud dokumendile.

Erandina esimese lõigu punktist c, kui külvatakse pärast ühtse taotluse esitamise lõpptähtpäeva, esitatakse etiketid hiljemalt 30. juuniks. Kui etiketid tuleb esitada ka teistele riigiasutustele, võib liikmesriik ette näha, et need etiketid tuleb pärast kõnealuse punkti kohaselt esitamist toetusesaajale tagastada. Tagastatud etiketid märgistatakse taotluseks kasutatutena.

8. Määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 2. peatükiga ette nähtud puuvilla eritoetuse puhul, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

- a) kasutatud puuvillaseemne sordi nimi;
- b) vajaduse korral selle heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni nimi ja aadress, mille liikmeks toetusesaaja on.

9. Maa-alad, mida ei kasutata määruse (EL) nr 1307/2013 III, IV ja V jaotises sätestatud toetuskavade ega määruse (EL) nr 1308/2013 veinisektori toetuskavade puhul, deklareeritakse ühe või mitme „muude kasutusviiside” rubriigi all.

Artikkel 18

Piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise deklareerimine

Iga määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõigete 5 või 6 kohase piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise puhul esitatakse piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise deklaratsioon täienduseks iga osaleva toetusesaaja toetuse- või maksetaotlusele.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 2002/57/EÜ, 13. juuni 2002, õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74).

Deklaratsioon peab sisaldama kogu vajalikku täiendavat teavet, et kontrollida kõnealuse määruse artikli 46 lõigete 5 või 6 kohase piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise seotud kohustuste nõuetele vastavust, eelkõige:

- a) iga osaleva toetusesaaja unikaalset identifitseerimistunnust;
- b) vähimat protsenti, mida iga osalev toetusesaaja peab individuaalselt täitma vastavalt kõnealuse määruse artikli 46 lõike 6 teisele lõigule;
- c) üksteisega külgnevad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 46 lõikes 5, või ühised ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 46 lõikes 6, millega seotud kohustused täidetakse ühiselt;
- d) eeltäidetud graafiline materjal, milles on esitatud võrdlusmaatükkide piirid ja nende unikaalne identifitseerimistunnus, mida kasutada, et üheselt identifitseerida üksteisega külgnevad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad või ühise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala ja määrata kindlaks nende piirid.

Kui tegemist on piirkondliku rakendamisega ja delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 46 lõikega 6 ette nähtud üksikasjalik kava sisaldab kogu käesoleva artikli teises lõigus loetletud teavet, võib esimeses lõigus osutatud deklaratsiooni asendada viitega kõnealusele kavale.

Kui tegemist on ühise rakendamisega, lisatakse esimeses lõigus osutatud deklaratsioonile delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 47 lõikega 4 ette nähtud kirjalik kokkulepe.

Artikkel 19

Taotlused seoses väikepõllumajandustootjate kavas osalemisega ja osaluse tagasivõtmisega

1. 2015. aastal esitatud taotlused osalemiseks väikepõllumajandustootjate kavas vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 62 lõikele 1 peavad sisaldama viidet sama toetusesaaja poolt 2015. taotlusaasta kohta esitatud ühtsele taotlusele ja vajaduse korral toetusesaaja kinnitust, et ta on teadlik kõnealuse määruse artikliga 64 ette nähtud eritingimustest seoses väikepõllumajandustootjate kavaga.

Liikmesriigid võivad otsustada, et esimeses lõigus osutatud taotlus tuleb esitada koos ühtse taotlusega või selle osana.

2. Alates 2016. taotlusaastast näevad liikmesriigid ette lihtsustatud kohaldamismenetluse, millele on osutatud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 3.

3. Eeltäidetud vormid, mida tuleb lõikes 2 osutatud taotlusmenetluses kasutada, koostatakse ühtses taotluses 2015. taotlusaasta kohta esitatud teabe põhjal ja need peavad sisaldama eelkõige järgmist:

- a) kogu täiendav teave, mis on vajalik, et vastata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 64 nõuetele ja vajaduse korral kogu lisateave, mis kinnitab, et toetusesaaja vastab endiselt kõnealuse määruse artikli 9 nõuetele;
- b) toetusesaaja kinnitus, et ta on teadlik määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 64 ette nähtud eritingimustest seoses väikepõllumajandustootjate kavaga.

Kui liikmesriigid otsustavad sellise maksimisemeetodi kasuks, mis on kehtestatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 63 lõike 2 esimese lõigu punktiga a, kohaldamata selle kolmandat lõiku, peavad eeltäidetud vormid erandina käesoleva lõike esimesest lõigust olema esitatud kooskõlas käesoleva peatüki 1. jaoga.

4. Toetusesaajad, kes otsustavad oma osalemise väikepõllumajandustootjate kavas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 62 lõike 1 teise lõigu või kõnealuse määruse artikli 62 lõike 2 kohaselt 2015. aastale järgneval aastal lõpetada, teavitavad pädevat asutust oma osaluse tagasivõtmisest vastavalt liikmesriigi kehtestatud korrale.

3. jagu

Muud sätted

Artikkel 20

Erisätted toetusetaoluste kohta

Toetusesaaja, kes ei taotle toetust ühegi pindalatoetuskava alusel, kuid taotleb toetust mõne muu määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuskava alusel või määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste veinisektori toetuskavade alusel, deklareerib juhul, kui tema kasutuses on põllumajandusmaad, kõnealused alad oma toetusetaoluse vormis vastavalt käesoleva määruse artiklile 17.

Toetusesaaja, kelle suhtes kohaldatakse ainult nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 alusel, deklareerib toetusetaoluse vormis oma kasutuses olevad maa-alad igal kalendriaastal, mil nõuetele vastavuse kohustused kehtivad.

Liikmesriigid võivad siiski toetusesaajad esimese ja teise lõiguga ette nähtud kohustustest vabastada, kui asjaomane teave on tehtud pädevatele asutustele kättesaadavaks muude haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikliga 61 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

Artikkel 21

Nõuded seoses loomapidamistoetuse taotlustega või loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotlustega

1. Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 15 määratletud loomapidamistoetuse taotlus või kõnealuse määruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktis 14 määratletud loomatoetusmeetmed sisaldavad kogu vajalikku teavet rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks, eelkõige järgmist:

- a) toetusesaaja isikuandmed;
- b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;
- c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul loomapidamistoetuse taotlus või maksetaotlus esitatakse, ja veiste puhul looma identifitseerimiskood;
- d) vajaduse korral toetusesaaja kohustus pidada punktis c osutatud loomi oma põllumajanduslikus majapidamises liikmesriigi poolt kindlaksmääratud aja vältel ning teave asukoha või asukohtade kohta, kus loomi kõnealusel ajavaheajal peetakse;
- e) kui see on asjakohane, siis mis tahes tõendavad dokumendid asjaomase kava ja/või meetme rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramiseks;
- f) toetusesaaja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetustega seotud tingimustest.

2. Igal loomapidajal on õigus saada pädevalt asutuselt ilma piiranguteta ja mõistlike ajavaheajade järel ning ülemääraste viivitusteta teavet teda ja tema loomi käsitlevate andmete kohta, mida hoitakse loomade elektroonilises andmebaasis. Loomapidamistoetuse taotlust või maksetaotlust esitades deklareerib toetusesaaja, et esitatud andmed on õiged ja täielikud, vajaduse korral parandab ta ebaõiged andmed või lisab puuduvad andmed.

3. Kui need andmed on juba pädevale asutusele edastatud, võib liikmesriik otsustada, et osa lõikes 1 osutatud teabest ei ole enam vaja loomapidamistoetuse taotluses või maksetaotluses esitada.

4. Liikmesriigid võivad rakendada menetlusi, mille kohaselt võib loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid kasutada loomapidamistoetuse taotluses või maksetaotluses, tingimusel et loomade elektrooniline andmebaas pakub iga looma puhul kohaldatava toetuskava või -meetme haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust.

Esimeses lõigus osutatud menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt toetusesaaja võib taotleda toetust seoses kõikide loomadega, kes liikmesriigi kindlaksmääratud ajavahemikul või kuupäeval on rahastamiskõlblikud loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel.

Sel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada järgmist:

a) kooskõlas vastava toetuskava ja/või toetusmeetme suhtes kehtivate sätetega on teises lõigus osutatud kuupäev või ajavahemik toetusesaaja jaoks üheselt identifitseeritav ja talle teada;

b) toetusesaaja on teadlik sellest, et iga potentsiaalselt rahastamiskõlblik loom, keda ei ole loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteemis korrektselt identifitseeritud või registreeritud, loetakse loomaks, kelle puhul on avastatud delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 31 osutatud nõuete rikkumine.

5. Liikmesriigid võivad otsustada, et osa lõikes 1 osutatud teabest võib või tuleb edastada nende poolt heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu. Edastatavate andmete eest vastutab siiski toetusesaaja.

4. jagu

Erisätted toetusõiguste puhul

Artikkel 22

Toetusõiguste väärtuse arvutamine

1. Taotlused toetusõiguste eraldamiseks või põhitoetuskava toetusõiguste väärtuse suurendamiseks kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 20, artikliga 24, artikliga 30, välja arvatud lõike 7 punkt e, ja artikliga 39 tuleb esitada liikmesriigi poolt kindlaksmääratud kuupäevaks. Kindlaksmääratud kuupäev ei tohi olla hilisem kui vastava kalendriaasta 15. mai.

Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis ei ole hilisem kui vastava kalendriaasta 15. juuni.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et toetusõiguste jaotamise või suurendamise taotlused esitatakse samal ajal kui põhitoetuskava alusel esitatavad toetusetaotlused.

Artikkel 23

Alusetult eraldatud toetusõiguste tagasinõudmine

1. Kui pärast seda, kui toetusõigused on kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 toetusesaajale eraldatud, avastatakse et eraldatud toetusõiguste arv on liiga suur, tuleb ülemäära eraldatud toetusõigused määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 30 osutatud riiklikku või piirkondlikku reservi tagasi kanda.

Juhul kui esimeses lõigus osutatud vea tegi pädev asutus või mõni muu asutus ning toetusesaajal ei olnud tõenäoliselt võimalik seda avastada, kohandatakse toetusesaajale eraldatud järelejäänud toetusõiguste väärtust sellele vastavalt.

Juhul kui toetusesaaja, kes on liiga suure arvu toetusõigusi saanud, on vahepeal toetusõigused teistele toetusesaajatele üle andnud, on õiguste ülevõtjad samuti seotud esimeses lõigus sätestatud kohustusega võrdeliselt nendele üle antud toetusõiguste arvuga, kui toetusesaajal, kellele toetusõigused algselt määrati, ei ole alusetult eraldatud toetusõiguste arvu katmiseks piisavat arvu toetusõigusi.

2. Juhul kui pärast toetusõiguste eraldamist kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 tehakse kindlaks, et toetusõigused, mida toetusesaaja sai 2014. aasta eest vastavalt kõnealuse määruse artikli 26 lõike 2 esimesele lõigule; või toetusesaaja käsutuses olevate toetusõiguste väärtus kuupäeval, mil ta esitas oma taotluse 2014. aasta eest vastavalt kõnealuse määruse artikli 26 lõike 3 esimesele lõigule; või toetusõiguste ühikuväärtus vastavalt kõnealuse määruse artikli 26 lõikele 5; või toetusõiguste ühikuväärtuse suurenemine vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõikele 10; või selle toetuse koguväärtus, mille toetusesaaja sai põhitoeuskava rakendamisele eelnenud kalendriaasta eest vastavalt kõnealuse määruse artikli 40 lõikele 3, oli liiga kõrge, kohandatakse toetusesaajale ebaõige võrdlusarvu alusel eraldatud toetusõiguste väärtust sellele vastavalt.

Selline kohandamine toimub ka toetusõiguste suhtes, mis on vahepeal teistele toetusesaajatele üle antud.

Vähendamise väärtus kantakse tagasi määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 30 osutatud riiklikku või piirkondlikku reservi.

3. Juhul kui pärast seda, kui toetusõigused on kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 toetusesaajale eraldatud, tehakse kindlaks, et üks ja sama toetusesaaja on nii lõikes 1 osutatud olukorras kui ka lõikes 2 osutatud olukorras, peab kõigi toetusõiguste väärtuse kohandamine, millele on osutatud lõikes 2, toimuma enne seda kui alusetult eraldatud toetusõigused riiklikku või piirkondlikku reservi lõike 1 kohaselt tagasi kantakse.

4. Käesoleva artikliga ette nähtud toetusõiguste arvu ja/või väärtuse kohandamine ei tohi viia järelejäänud toetusõiguste süstemaatilise ümberarvutamiseni.

5. Liikmesriigid võivad otsustada jätta alusetult eraldatud toetusõigused tagasi nõudmata, kui nende toetusõiguste koguväärtus toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise elektroonilises registris käesoleva artikliga ette nähtud kohandamiste tegemiseks mõeldud kontrollimiste ajal on 50 eurot või vähem iga aasta eest, millal põhitoeuskava kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 kohaldati.

Kohandamistele eelnenud taotlusaastatel alusetult makstud summad nõutakse käesoleva määruse artikli 7 kohaselt tagasi. Kõnealuste alusetute summade kindlaksmääramisel tuleb võtta arvesse käesoleva artikliga ette nähtud kohandamise mõju asjaomaste aastate toetusõiguste arvule ja vajaduse korral väärtusele.

III JAOTIS

KONTROLLID

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 24

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva määrusega ette nähtud haldus- ja kohapealsed kontrollid peavad toimuma nii, et oleks tagatud järgmiste üksikasjade tõhus kontroll:

a) toetuse- ja maksetaotluse või muu deklaratsiooniga ette nähtud teabe nõuetekohasus ja täielikkus;

b) vastavus kõikidele asjaomase toetuskava või toetusmeetme rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, nõuetele ja kohustustele, toetuse andmise või kohustusest vabastamise tingimused;

c) nõuetele vastavuse nõuded ja standardid.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende poolt kehtestatud kontrollitavate näitajate kogumi abil saab kontrollida vastavust kohaldatavatele tingimustele, mis on kehtestatud liidu õigusaktidega või ette nähtud vastavate riiklike õigusaktidega ja rakenduskorda käsitlevate dokumentidega või maaelu arengu programmiga.

3. Haldus- ja kohapealsete kontrollide tulemusi hinnatakse, et teha kindlaks, kas ilmnenud probleemid võiksid kujutada endast üldisemat ohtu muudele samalaadsetele tegevustele, toetusesaajatele või asutustele. Hindamise abil selgitatakse välja ka selliste olukordade põhjused ja edasise uurimise vajalikkus ning määratakse kindlaks asjakohased parandus- ja ennetusmeetmed.

4. Juhul kui ortofotode (satelliit- või aerofotod) fototõlgendus ei anna tulemusi, mille alusel saaks teha lõplikke järeldusi, mis rahuldaksid pädevat asutust haldus- või kohapealsete kontrollide objektiks oleva põllu rahastamiskõlblikkuse või nõuetekohase suuruse kohta, kontrollib pädev asutus põlde füüsiliselt.

5. Käesolevat peatükki kohaldatakse kõikide käesoleva määruse raames teostatavate kontrollide puhul ja ilma et see piiraks jaotistega IV ja V ette nähtud erieeskirju. Jaotise V puhul lõiget 3 siiski ei kohaldata.

Artikkel 25

Kohapealsetest kontrollidest teatamine

Kui see ei kahjusta kontrollide eesmärki ega vähenda nende tõhusust, võib kohapealsetest kontrollidest ette teatada. Etteteatamisega on rangelt piiratud minimaalse vajaliku ajavahemikuga ega ületa 14 päeva.

Loomapidamistoetuse taotluste või loomatoetusmeetmete alla kuuluvate maksetaotluste kohapealsete kontrollide puhul ei tohi etteteatamine siiski ületada 48 tundi, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhud. Kui nõuetele vastavuse puhul kohaldatavate õigusaktide ja standarditega on nõutav siiski etteteatamata kohapealne kontroll, siis kehtivad kõnealused eeskirjad lisaks ka nõuetele vastavusega seotud kohapealse kontrolli kohta.

Artikkel 26

Kohapealsete kontrollide ajastamine

1. Käesoleva määrusega ette nähtud kontrollid ning mis tahes muud liidu eeskirjadega ette nähtud kontrollid tehakse vajaduse korral samal ajal.

2. Ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete puhul teostatakse kohapealseid kontrole kogu aasta jooksul iga meetme raames võetud eri kohustuste suhtes tehtud riskianalüüsi põhjal.

3. Kohapealsete kontrollide käigus kontrollitakse, kuidas on täidetud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused selliste toetuskavade puhul, mille raames toetusesaaja on kooskõlas artikliga 34 välja valitud.

Kohapealsete kontrollide kestus on rangelt piiratud minimaalse vajaliku ajavahemikuga.

4. Kui teatavaid rahastamiskõlblikkuse kriteeriume, siduvaid kohustusi või muid kohustusi saab kontrollida üksnes kindlal ajavahemikul, võib kohapealse kontrolli raames tekkida vajadus teha täiendavaid kontrollkäike hilisemal kuupäeval. Sellisel juhul peavad kohapealsed kontrollid olema korraldatud nii, et kontrollkäikude arv ja nende kestus piirdub vajaliku miinimumiga. Vajaduse korral võib selliseid kontrollkäike teha kaugseire teel kooskõlas artikliga 40.

Kui täiendavate kontrollkäikude puhul on tegemist maaga, mis on kesa, põlluserv, puhverriba, piki metsa serva kulgevate rahastamiskõlblike hektarite riba, vahekultuuride ja/või taimkattega ala, mis on deklareeritud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana, on nõutav, et täiendavatest kontrollkäikudest 50 % toimuks sama, riskipõhiselt valitud toetusesaaja juures ning ülejäänud 50 % kontrollkäike toimuks erinevate, täiendavalt valitud toetusesaajate juures. Erinevad täiendavad toetusesaajad valitakse juhumeetodil kõigi toetusesaajate seast, kellel on maa, mis on kesa, põlluserv, puhverriba, piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite riba, vahekultuuride ja/või taimkattega ala, mis on deklareeritud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana, ning selliste kontrollkäikude puhul võib piirduda maa-aladega, mille puhul on tegemist maaga, mis on kesa, põlluserv, puhverriba, piki metsa serva kulgevate rahastamiskõlblike hektarite riba, vahekultuuride ja/või taimkattega ala.

Kui täiendavad kontrollkäigud on vajalikud, kohaldatakse iga täiendava kontrollkäigu puhul artiklit 25.

Artikkel 27

Ristteavitamine kontrollide tulemustest

Rahastamiskõlblikkusega seotud haldus- ja kohapealsete kontrollide puhul võetakse vajaduse korral arvesse võimalikke rikkumisjuhtumeid, millest muud teenistused, asutused või organisatsioonid on ette kandnud.

Liikmesriigid tagavad, et kõigist asjakohastest leidudest, mis avastatakse kontrollimisel, kuidas on täidetud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud kavade puhul ja/või ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete kohase toetuse puhul, ristteavitatakse vastava toetuse eraldamise eest vastutavat pädevat asutust. Liikmesriigid tagavad ühtlasi, et delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 38 osutatud era- või avalik-õiguslikud sertifitseerimisasutused teatavad pädevale asutusele, kes vastutab kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade seotud toetuse maksmise eest, igast leiust seoses sellise makse nõuetekohase eraldamisega toetusesaajatele, kes on otsustanud täita oma kohustusi vastava sertifitseerimise kaudu.

Kui ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmega seotud haldus- või kohapealsed kontrollid hõlmavad samaväärseid maakasutusviise kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 osutatud, ristteavitatakse selliste kontrollide tulemustest, et seda arvestatakse kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade seotud toetuste edaspidisel määramisel.

II PEATÜKK

Halduskontrollid ühtse süsteemi raames

Artikkel 28

Halduskontrollid

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 74 osutatud halduskontrollid, sealhulgas ristkontrollid, peavad võimaldama nõuete rikkumise avastamist, eelkõige automaatset avastamist infotehnoloogiliste vahendite abil. Kontrollid hõlmavad kõiki üksikasju, mida on võimalik ja kohane halduskontrolli vahenditega kontrollida. Nad tagavad, et:

- a) toetuskava ja -meetme kõik rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused on täidetud;
- b) ei toimu topeltrahastamist muudest liidu toetuskavadest;
- c) toetuse- või maksetaotlus on täielik ja esitatud asjakohase tähtaja jooksul ning vajaduse korral on esitatud tõendavad dokumendid, mis kinnitavad rahastamiskõlblikkust;
- d) pikaajaliste kohustuste nõuded on täidetud, juhul kui neid kohaldatakse.

2. Loomatoetuste kavade või loomatoetusmeetmete puhul võivad liikmesriigid vajaduse korral kasutada muudelt teenistustelt, asutustelt või organisatsioonidelt saadud tõendusmaterjali rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele vastavuse kontrollimiseks, tingimusel vastava teenistuse, asutuse või organisatsiooni tegevusstandard on piisav sellise vastavuse kontrollimiseks.

Artikkel 29

Ristkontrollid

1. Vajaduse korral sisaldavad halduskontrollid ristkontrolle:
 - a) deklareeritud toetusõiguste ja deklareeritud põldude suhtes, et vältida ühe ja sama toetuse mitmekordset maksmist samal kalendri- või taotlusaastal, samuti et vältida sellise toetuse alusetut kuhjumist, mida antakse määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas ja määruse (EÜ) nr 73/2009⁽¹⁾ VI lisas loetletud pindalatoetuskavade ning delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 teise lõigu punktis 21 määratletud pindalatoetusmeetmete alusel.
 - b) toetusõiguste suhtes, et tõendada nende olemasolu ja rahastamiskõlblikkust;
 - c) ühtses taotluses ja/või maksetaotluses deklareeritud põldude ja põldude identifitseerimise süsteemis sisalduvate võrdlusmaatükkide vahel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõikega 2, et kontrollida selliste maaalade rahastamiskõlblikkust otsetoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete raames;
 - d) toetusõiguste ja kindlaksmääratud pindalade vahel, et teha kindlaks, kas toetusõigustele vastab võrdväärne kogus rahastamiskõlblikke hektareid, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõigetes 2–6;
 - e) loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteemi abil, et kontrollida rahastamiskõlblikkust ja vältida sama toetuse mitmekordset maksmist samal kalendri- või taotlusaastal;
 - f) ühtses taotluses esitatud toetusesaajate deklaratsiooni, et nad on tunnustatud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, ning käesoleva määruse artikli 17 lõike 8 alusel esitatava teabe ja asjaomase tunnustatud tootmisharudevahelise organisatsiooni edastatava teabe vahel, et kontrollida rahastamiskõlblikkust määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõikega 2 ette nähtud toetuse suurendamiseks;
 - g) et kontrollida vastavust tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise kriteeriumidele ja nende liikmete nimekirja vähemalt kord viie aasta jooksul.

Kui esimese lõigu punkti c rakendamisel on integreeritud süsteemis nähtud ette kasutada georuumilise toetusetaotluse vormi, ristkontrollitakse seda, kas deklareeritud digitaliseeritud pindala kattub ruumiliselt põldude identifitseerimise süsteemiga. Lisaks sellele tehakse ristkontrolle selleks, et vältida sama maa-ala kohta esitatud topelthaotlusi.

2. Ristkontrollimisel leitud märke rikkumistest järelkontrollitakse mõne muu asjakohase halduskorra järgi ja vajaduse korral kohapealse kontrolli abil.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

3. Kui kahe või enama sama toetuskava või -meetme alusel toetust taotleva toetusesaaja toetuse- või maksetaotluse aluseks on võrdlusmaatükk ja kui deklareeritud põllud on georuumiliselt suuremad või kui kogu deklareeritud pindala on suurem kui maksimaalne rahastamiskõlblik pindala, mis on määratud kindlaks kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõike 2 punktidega a ja b, ning erinevus asjaomase võrdlusmaatüki suhtes jääb kõnealuse määruse artiklis 38 lubatud hälbe piiresse, võivad liikmesriigid näha ette asjaomase pindala proportsionaalse vähendamise, kui toetusesaaja ei tõenda, et mõni teine toetusesaaja on tema kahjuks oma pindalad üle deklareerinud.

III PEATÜKK

Kohapealsed kontrollid ühtse süsteemi raames

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 30

Selliste pindalatoetuskavade kontrollimäär, mis ei ole kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega seotud toetus

Muude pindalatoetuskavade puhul kui määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatükis osutatud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetus (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus”) hõlmab iga-aastaste kohapealsete kontrollide kontrollivalim vähemalt:

- a) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad toetust põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava raames vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükile. Liikmesriigid tagavad, et kontrollivalim sisaldab vähemalt 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes deklareerivad peamiselt põllumajandusmaad, mida hoitakse karjatamiseks sobilikus seisukorras kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 10 lõikega 1;
- b) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad ümberjaotavat toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 2. peatükile;
- c) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 4. peatükile;
- d) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad noorte põllumajandustootjate toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 5. peatükile;
- e) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükile;
- f) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad toetust väikepõllumajandustootjate kava raames vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotisele;
- g) 30 % kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikele 6;
- h) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad puuvilla eritoetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 2. peatükile.

Artikkel 31

Kontrollimäär keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse puhul

1. Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse puhul hõlmab iga-aastaste kohapealsete kontrollide kontrollivalim vähemalt:

- a) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes peavad järgima kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise tavad”) ja kes ei ole osa punktides b ja c osutatud kontrollikogumist (edaspidi „keskkonnasäästlikumaks muutmise kontrollikogum”); osutatud valim peab samal ajal hõlmama vähemalt 5 % kõikidest toetusesaajatest, kelle maa-alad on püsirohumaaga kaetud ja keskkonnatundliku staatusega alad, mis on hõlmatud nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ⁽¹⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ,⁽²⁾ ja määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikega 1 hõlmatud täiendavad tundlikud alad;

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

- b) 3 %:
- i) kõikidest neist toetusesaajatest, kes kvalifitseeruvad keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse alla ja on vabastatud nii põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kui ka ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest, kuna jäävad alla määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44 ja 46 osutatud künniseid, ja kelle puhul ei kohaldata kõnealuse määruse artiklis 45 osutatud kohustusi;
 - ii) või kõikidest neist toetusesaajatest, kes aastatel, mil delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklit 44 ei kohaldata kõikides liikmesriikides, kvalifitseeruvad keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse alla ja on vabastatud nii põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kui ka ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest, kuna jäävad alla määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44 ja 46 osutatud künniseid, ja kelle puhul ei kohaldata kõnealuse määruse artiklis 45 lõikes 1 osutatud kohustusi;
- c) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes peavad järgima keskkonnasäästlikumaks muutmise tavasid ja kasutama riiklikke või piirkondlikke keskkonnavalaseid sertifitseerimissüsteeme, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis b;
- d) 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes osalevad piirkondlikul tasandil rakendamises vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikele 5;
- e) 5 % ühises täitmisel osalejatest vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikele 6;
- f) 100 % üksteisega külgnevatest ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladest, millele on osutatud delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 46 lõikes 3;
- g) 100 % kõikidest toetusesaajatest, kellel on kohustus muuta maa tagasi püsirohumaaks kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikliga 42;
- h) 20 % kõikidest toetusesaajatest, kellel on kohustus muuta maa tagasi püsirohumaaks kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 44 lõigetega 2 ja 3.

2. Toetusesaajad, kes järgivad keskkonnasäästlikumaks muutmise tavade samaväärseid tavasid kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktiga a või kes osalevad väikepõllumajandustootjate kavade kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 61 või kelle kogu põllumajanduslik majapidamine vastab nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007⁽¹⁾ artikli 29 lõikega 1 ette nähtud mahepõllumajandusnõuetele, ei kuulu kontrollivalimisse, samuti ei arvestata nendega käesoleva artikliga ette nähtud kontrollimäärade puhul.

3. Kui ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala ei ole identifitseeritav põldude identifitseerimise süsteemis, millele on osutatud määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 70, asendatakse lõike 1 punktides a ja c–e ette nähtud kontrollimäär 5 %ga kõikidest vastavas kontrollivalimis olevatest toetusesaajatest, kelle puhul on nõutav põllumajandusmaal ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala olemasolu kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artiklitega 43 ja 46.

Esimest lõiku ei kohaldata siiski juhul, kui haldus- ja kontrollisüsteemiga on tagatud, et kõik ökoloogilise kasutuseesmärgiga deklareeritud maa-ala on enne toetuse maksmist identifitseeritud ja vajaduse korral kantud põldude identifitseerimise süsteemi kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõike 2 punktiga c.

Artikkel 32

Kontrollimäär maaelu arengu meetmete puhul

1. Igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide kontrollivalim peab hõlmama vähemalt 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes esitavad taotluse maaelu arengu meetmete raames. Kõikide määruse (EL) nr 1305/2013 artiklitega 28 ja 29 ette nähtud meetmete puhul saavutatakse 5 % kontrollimäär individuaalse meetme tasandil.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007, 28. juuni 2007, mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

Kõnealusel kontrollivalimis on vähemalt 5 % ulatuses esindatud ka need määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 kohased toetusesaajad, kes rakendavad samaväärseid põllumajandustavasid, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3.

2. Erandina lõikest 1 võib määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühma puhul käsitada lõikega 1 ette nähtud kontrollimäära arvutamisel toetusesaajana iga üksikut sellise rühma liiget.

3. Kui tegemist on toetusesaajatega, kes saavad määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punkti a, artiklite 28, 29 ja 34 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktide iv ja v, punkti b alapunktide i, iii ja v kohast mitmeaastast toetust, mille alusel tehakse makseid kauem kui viis aastat, võivad liikmesriigid otsustada kontrollida pärast viit makseastat vähemalt 2,5 % kõnealustest toetusesaajatest.

Esimest lõiku kohaldatakse toetuse suhtes, mida on antud vastava kohustuse eest määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõike 6 kolmanda lõigu alusel pärast viendat makseastat.

4. Lõike 3 raames kontrollitud toetusesaajaid ei võeta lõike 1 kohaldamisel arvesse.

Artikkel 33

Kontrollimäär loomatoetuste kava puhul

1. Loomatoetuste kava puhul hõlmab igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide kontrollivalim iga toetuskava puhul vähemalt 5 % kõikidest toetusesaajatest, kes esitavad taotluse vastava toetuskava raames.

Kui loomade elektrooniline andmebaas ei võimalda siiski asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäära vastava toetuskava puhul 10 %ni.

Väljavalitud kontrollivalim peab hõlmama vähemalt 5 % kõigist loomadest, kelle kohta on toetuskava raames toetust taotletud.

2. Vajaduse korral hõlmab igal aastal teostatavate kohapealsete kontrollide kontrollivalim 10 % ulatuses muid teenistusi, asutusi või organisatsioone, kellel on tõendusmaterjali rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele vastavuse kontrollimiseks vastavalt artikli 28 lõikele 2.

Artikkel 34

Kontrollitava valimi moodustamine

1. Need taotlused või taotlejad, kes ei osutu vastuvõetavaks või ei ole taotluse esitamise ajal või pärast halduskontrolle rahastamiskõlblikud, ei moodusta osa kontrollikogumist.

2. Artiklite 30 ja 31 kohaldamisel toimub valimi moodustamine järgmiselt:

a) 1–1,25 % kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad toetust põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava raames vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükile, valitakse juhumeetodil kõikide selliste toetusesaajate seast, kes kõnealuste kavade raames toetust taotlevad;

b) 1–1,25 % keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse kontrollikogumist valitakse juhumeetodil kõikide punkti a kohaselt valitud toetusesaajate seast. Vajaduse korral valitakse osutatud protsendimäära saavutamiseks keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse kontrollikogumist toetusesaajaid juhumeetodil lisaks;

c) artikli 31 lõike 1 punktis a osutatud kontrollivalimisse jäävate toetusesaajate arv saadakse riskianalüüsi alusel;

- d) kõik käesoleva lõike punktide a–c kohaselt valitud toetusesaajad võivad olla osa kontrollivalimist, mis on ette nähtud artikli 30 punktidega b–e ning g ja h. Kui on vaja arvestada kontrolli miinimummääruga, valitakse vastavast kontrollikogumist toetusesaajaid juhumeetodil lisaks;
- e) kõik käesoleva lõike punktide a–d kohaselt valitud toetusesaajad võivad olla osa kontrollivalimist, mis on ette nähtud artikli 30 punktiga a. Kui on vaja arvestada kontrolli miinimummääruga, valitakse toetusesaajaid juhumeetodil lisaks kõikidest toetusesaajatest, kes taotlevad toetust põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava raames vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükile;
- f) artikli 30 punktis f osutatud toetusesaajate miinimumarv valitakse juhumeetodil kõikidest toetusesaajatest, kes taotleavad toetust väikepõllumajandustootjate kava raames vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotisele;
- g) artikli 31 lõike 1 punktis b osutatud toetusesaajate miinimumarv valitakse riskianalüüsi alusel kõikidest toetusesaajatest, kes kvalifitseeruvad keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse alla ja on vabastatud nii põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kui ka ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest, kuna jäävad alla määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44 ja 46 osutatud künniste, ja kelle puhul ei kohaldata kõnealuse määruse artiklis 45 osutatud kohustusi;
- h) 20–25 % artikli 31 lõike 1 punktides c, d ja h osutatud toetusesaajate miinimumarvust valitakse juhumeetodil kõikidest toetusesaajatest, kes on valitud kooskõlas käesoleva lõike punktiga b. Vajaduse korral valitakse osutatud protsendimäära saavutamiseks käesoleva lõike punkti a kohased toetusesaajaid juhumeetodil lisaks. Artikli 31 lõike 1 punktides c, d ja h osutatud toetusesaajate ülejäänud arv valitakse riskianalüüsi alusel kõikidest toetusesaajatest, kes on valitud kooskõlas käesoleva lõike punktiga c. Kui on vaja arvestada kontrolli miinimummääruga, valitakse vastavast kontrollikogumist toetusesaajaid riskianalüüsi alusel lisaks;
- i) 20–25 % artikli 31 lõike 1 punktis e osutatud ühises täitmises osalejate miinimumarvust valitakse juhuslikkuse alusel kõikidest ühises täitmises osalejatest kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 46 lõikega 6. Artikli 31 lõike 1 punktis e osutatud ühises täitmises osalejate ülejäänud arv saadakse riskianalüüsi alusel.

Punktide d, e ja h kohaselt valitud lisatud toetusesaajate ning punktide f ja g kohaselt valitud toetusesaajate kohapealne kontrollimine võib piirduda selle toetuskavaga, mille jaoks nad välja valiti, kui nende poolt rakendatud muude toetuskavade minimaalsed kontrollimäärad on juba täidetud.

Artikli 31 lõike 3 ja käesoleva lõike esimese lõigu punkti h kohaselt valitud lisatud toetusesaajate, samuti käesoleva lõike esimese lõigu punkti i kohaselt valitud toetusesaajate kohapealne kontrollimine võib piirduda nende keskkonناسäästlikumaks muutmise tavade, mille jaoks nad välja valiti, kui nende poolt rakendatud muude keskkonناسäästlikumaks muutmise tavade kontrolli miinimummäärad on juba täidetud.

Artikli 31 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kohaldatavaid eri tavasid hõlmav kontrollivalim on esinduslik.

3. Artiklite 32 ja 33 kohaldamisel peab esiteks 20–25 % vahemikku jääv kohapeal kontrollitavate toetusesaajate miinimumarv olema valitud juhumeetodil. Kohapeal kontrollitavate toetusesaajate ülejäänud arv peab olema valitud riskianalüüsi alusel.

Artikli 32 kohaldamisel võivad liikmesriigid valida riskianalüüsi tulemusel toetusesaajatele kohaldatavaid maaelu arengu erimeetmed.

4. Kui kohapeal kontrollitavate toetusesaajate arv ületab artiklitega 30–33 ette nähtud toetusesaajate miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud toetusesaajate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.
5. Riskianalüüsi tõhusust hinnatakse ja ajakohastatakse igal aastal järgmiselt:
- a) tehakse kindlaks iga riskiteguri olulisus;
 - b) võrreldakse deklareeritud pindala ja riskipõhiselt kindlaksmääratud pindala ning lõike 2 esimeses lõigus osutatud juhumeetodil moodustatud valimite tulemusi või võrreldakse deklareeritud loomade, riskipõhiselt kindlaksmääratud loomade ning lõike 2 esimeses lõigus osutatud juhumeetodil moodustatud valimite tulemusi;
 - c) võetakse arvesse konkreetset olukorda asjaomases liikmesriigis, vajaduse korral ka riskifaktorite arengut;
 - d) võetakse arvesse rikkumise iseloomu, mis põhjustas kontrollimäära suurendamist kooskõlas artikliga 35.
6. Pädev asutus säilitab toimikud iga toetusesaaja kohapealseks kontrolliks valimise põhjuste kohta. Kontrollivat inspektorit on nendest põhjustest enne kontrollimise algust nõuetekohaselt teavitatud.
7. Vajaduse korral võib osa kontrollivalimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne artiklis 13 osutatud lõpptähtpäeva. Kõnealust esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased toetuse- või maksetaotlused on kättesaadavad.

Artikkel 35

Kontrollimäära suurendamine

Kui kohapealse kontrolli käigus avastatakse asjaomase toetuskava või -meetme või piirkonna või selle osa puhul mis tahes oluline rikkumise, suurendab pädev asutus asjakohaselt nende toetusesaajate arvu, keda järgmisel aastal kohapeal kontrollida.

Artikkel 36

Kontrollimäära vähendamine

1. Käesoleva peatükiga kehtestatud kontrollimäärasid tohib vähendada üksnes käesoleva artikliga ette nähtud toetuskavade ja -meetmete puhul.
2. Erandina artikli 30 punktidest a, b ja f võivad liikmesriigid otsustada põhitoetuskava, ühtse pindalatoetuse kava, ümberjaotava toetuse ja väikepõllumajandustootjate toetuse puhul vähendada iga-aastate kohapealsete kontrollide taset 3 %ni kava kohta.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes juhul, kui kõik toetusetaotlused langevad ruumiliselt kokku põldude identifitseerimise süsteemiga kooskõlas artikli 17 lõikega 2 ja kui kõiki toetusetaotlusi on riskikontrollitud, et vältida topeltpaotluse esitamist sama maa-ala kohta kõnealuses lõikes käsitletud taotlusele eelnenud aastal.

Toetusaastate 2015 ja 2016 puhul ei tohi juhumeetodil moodustatud valimis kohapealse kontrolli käigus avastatud veamäär eelnenud kahel eelarveaastal olla suurem kui 2 %. Kõnealuse veamäära kinnitab liikmesriik liidu tasandil koostatud meetodika kohaselt.

3. Erandina artikli 30 punktides a, b ja f võivad liikmesriigid otsustada põhitoetuskava, ühtse pindalatoetuse kava, ümberjaotava toetuse ja väikepõllumajandustootjate toetuse puhul vähendada kontrollivalimit valimile, mis moodustati kooskõlas artikli 34 lõike 2 punktiga a, kui kontrollid, mille aluseks on määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 70 osutatud põldude identifitseerimise süsteemi ajakohastamiseks kasutatavad ortofotod, on toimunud.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes juhul, kui liikmesriigid ajakohastavad süstemaatiliselt põldude identifitseerimise süsteemi ja kontrollivad maksimaalselt kolmeaastase ajavahemiku jooksul kõiki toetusesaajaid süsteemiga hõlmatud maa-aladel, kontrollides aastas vähemalt 25 % põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud rahastamiskõlblike hektaritest. Vähimat aastast kontrolliprotsenti ei kohaldata nende liikmesriikide suhtes, kellel on põldude identifitseerimise süsteemi kantud vähem kui 150 000 rahastamiskõlblikku hektarit.

Enne esimese lõigu kohaldamist tuleb liikmesriikidel asjaomast põldude identifitseerimise süsteemi eelneva kolme aasta jooksul täielikult ajakohastada.

Põldude identifitseerimise süsteemi ajakohastamiseks kasutatavad ortofotod ei tohi ajakohastamise kuupäeval olla vanemad kui 15 kuud.

Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 6 kohaselt hinnatava põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteet peab käesoleva artikli kohaldamisele eelneva kahe aasta jooksul olema piisav selleks, et tõhusalt kontrollida toetuse andmise tingimuste täitmist.

Esimeses lõigus osutatud otsuse võib vastu võtta riiklikul või piirkondlikul tasandil. Käesoleva lõigu kohaldamiseks peab piirkond koosnema kogu maa-alast, mis on hõlmatud ühe või enama autonoomse põldude identifitseerimise süsteemiga.

Lõike 2 kolmandat lõiku kohaldatakse *mutatis mutandis*.

4. Erandina artikli 32 lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada vähendada igal kalendriaastal korraldatavate kohapealsete kontrollide miinimummäära 3 %ni toetusesaajatest, kes kohaldavad ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmeid.

Esimest lõiku ei kohaldata siiski neile toetusesaajatele, kes rakendavad samaväärseid põllumajandustavasid, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3.

5. Lõikeid 2, 3 ja 4 kohaldatakse üksnes juhul, kui on täidetud kohapealsete kontrollide miinimummäära vähendamise üldtingimused, mis on kehtestatud komisjoni poolt kooskõlas (EL) nr 1306/2013 artikli 62 lõike 2 punktiga b. Kui ükski osutatud tingimustest ega käesoleva artikli lõigetega 2 või 3 kehtestatud tingimused ei ole enam täidetud, tühistavad liikmesriigid viivitamata oma otsuse kohapealsete kontrollide miinimummäära vähendada ja kohaldavad kohapealsete kontrollide miinimummäära, mis on ette nähtud artikli 30 punktidega a, b ja f ja/või artikliga 32 asjaomaste toetuskavade või -meetmete järgmise taotlusaasta eest.

6. Erandina artikli 30 punktist g, kui liikmesriik kohaldab kanepi kasvatamise eelneva heakskiidu süsteemi, võib kohapealsete kontrollide miinimummäära vähendada 20 %ni kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikele 6.

Sellisel juhul teatab liikmesriik komisjonile oma üksikasjalikud eeskirjad ja tingimused seoses eelneva heakskiidu süsteemiga aastal enne vähendatud kontrollimäära kohaldamist. Kõnealuste eeskirjade või tingimuste mis tahes muudatustest teatatakse komisjonile viivitamata.

2. jagu

Kohapealsed kontrollid pindalatoetuskaavade alla kuuluvate toetusetaotluste ja pindalatoetusmeetmete alla kuuluvate maksetaotluste puhul

Artikkel 37

Kohapealsete kontrollide üksikasjad

1. Kohapealsed kontrollid hõlmavad põlde, mille kohta taotletakse toetust määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuskaavade raames ja/või ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmete raames.

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktiga a ning artiklitega 30 ja 34 ette nähtud maaeluarengumeetmete kontrolli puhul peavad kohapealsed kontrollid hõlmama samuti kogu mittepõllumajanduslikku maad, mille kohta toetust taotleti.

Pädev asutus hindab kontrollitulemuste alusel, kas vastavat võrdlusmaatükki on vaja ajakohastada, võttes arvesse delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 5 lõiget 3.

2. Kohapealsel kontrollimisel mõõdetakse ära pindala ja kontrollitakse, kuidas on täidetud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused selliste alade puhul, mis toetusesaaja on lõikes 1 osutatud toetuskaavade ja/või toetusmeetmete raames deklareerinud.

Nende toetusesaajate puhul, kes taotleavad otsetoetusi määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuskaavade raames ja kelle põllud on peamiselt karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras olevad alad, tuleb kohapealsel kontrollimisel teha ühtlasi kindlaks kõnealustel aladel toimuv miinimumtegevus, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõikes 1.

3. Keskkonnasäästlikumaks muutmise tavade puhul kontrollitakse kohapeal, kas toetusesaaja täidab kõiki kohustusi. Vajaduse korral kontrollitakse kohapeal vastavust määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44 ja 46 osutatud künnistele põllumajandustavade kasutamisest erandi tegemiseks. Käesolevat lõiku kohaldatakse samuti juhul, kui kohapeal kontrollitakse riiklikke või piirkondlikke keskkonnaalaseid sertifitseerimissüsteeme, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis b.

Kui kohapealne kontroll hõlmab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 5 kohast piirkondlikul tasandil rakendamist, kontrollitakse kohapeal ka pindala mõõtmist ja nende kohustuste kontrollimist, mis liikmesriik on toetusesaajale või toetusesaajate rühmale pannud.

Kui kohapealne kontroll hõlmab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 6 kohast ühist täitmist, kontrollitakse kohapeal:

a) delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 47 lõikes 1 sätestatud vahetu läheduse kriteeriumide täitmist;

b) pindala mõõtmist ja üksteisega piirnevate ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade kriteeriumide täitmist;

- c) nende lisakohustuste täitmist, mis liikmesriik on toetusesaajale või toetusesaajate rühmale vajaduse korral pannud;
- d) individuaalse keskkonناسäästlikumaks muutmise kohustuse järgimist ühises täitmis osaleva toetusesaaja poolt.

Artikkel 38

Pindala mõõtmine

1. Põldude rahastamiskõlblikkuse kontrollimisel võib kohapealse kontrolli osaks oleva põllu tegeliku pindala mõõtmine piirduda juhumeetodil moodustatud valimiga vähemalt 50 %st põldudest, mille kohta on esitatud toetuse- või maksetaotlus pindalatoetuskavade ja/või maaelu arengu meetmete raames. Kui kõnealuse valimi kontrollimisel avastatakse rikkumisi, mõõdetakse üle kõik põllud või ekstrapoleeritakse valimi tulemused ülejäänud kogumile.

Esimest löiku ei kohaldata põldudele, mida kontrollitakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 kohase ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kontekstis.

2. Põldude pindala mõõdetakse selliste vahenditega, mille puhul on tõendatult tagatud liidu tasandil koostatud kohaldatavate tehniliste standarditega vähemalt samaväärne mõõtmiskvaliteet.

3. Pädev asutus võib võimaluse korral kasutada kaugseiret, nagu on sätestatud artiklis 40, ning ülemaailmset satelliitnavigatsioonisüsteemi.

4. Pindala mõõtmisel ülemaailmse satelliitnavigatsioonisüsteemi või ortofotode abil määratakse kindlaks üksikväärtuse lubatud hälve. Selleks peavad mõõtmisel kasutatavad mõõteriistad olema heaks kiidetud vähemalt ühes valideerimisklassis, mis kajastab alla üksikväärtuse jäävat lubatud hälvet. Üksikväärtuse lubatud hälve ei tohi siiski olla suurem kui 1,25 m.

Iga põllu lubatud maksimumhälve ei tohi absoluutväärtusena olla suurem kui 1,0 ha.

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktis a ning artiklites 30 ja 34 osutatud metsaala mõõtude puhul võib liikmesriik määrata siiski kindlaks asjakohased lubatud hälbed, mis ei tohi mingil juhul olla suuremad kui kahekordne käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hälve.

5. Põllu kogupindala võib mõõtmisel arvesse võtta tingimusel, et see on täielikult rahastamiskõlblik. Muudel juhtudel võetakse arvesse üksnes rahastamiskõlblik netopindala. Sel eesmärgil võib vajaduse korral kasutada delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 10 osutatud proportsionaalset süsteemi.

6. Selleks et arvutada eri põllumajanduskultuuride osakaalu, nagu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 44, tuleb mõõtmisel võtta arvesse ühe põllumajanduskultuuri all tegelikult olevat maad kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 40 lõikega 2. Segakultuuride viljelusalal, tuleb võtta arvesse kogu pindala, mis on kaetud kas segakultuuridega vastavalt kõnealuse määruse artikli 40 lõike 3 esimesele ja teisele lõigule või seemneseguga vastavalt kõnealuse määruse artikli 40 lõike 3 kolmandale lõigule.

7. Juhul kui delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 17 lõike 1 punkti b kohaldamine võib viia selleni, et põldudega külgnevaid alasid, mis on kaetud samasuguse pinnakattega, käsitatakse eraldiseisvate põldudena, peab põldudega külgnevate selliste alade, mis on kaetud samasuguse pinnakattega, mõõtmine toimuma asjaomase põllu mõõtmisega samaaegselt.

8. Vajaduse korral tehakse kaks eraldi hindamist põldudele, kus kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava ning ruumilise ülepindalaga põldudele, kus kohaldatakse ülejäänud pindalatoetuskavasid ja/või maaelu arengu meetmeid.

Artikkel 39

Rahastamiskõlblikkuse tingimuste kontroll

1. Põldude rahastamiskõlblikkust kontrollitakse asjakohaste vahenditega. Kõnealune kontroll hõlmab vajaduse korral ka põllumajanduskultuuri kontrollimist. Selleks võib vajaduse korral küsida lisatõendeid.

2. Sellise püsirohumaa puhul, mis on karjatamiseks sobiv ja kinnistunud kohalike tavadega seotud maa, kus rohi ega muud rohhtaimed ei ole karjamaal tavapäraselt ülekaalus, võib kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 38 kohaselt mõõdetud rahastamiskõlbliku pindala suhtes vajaduse korral kõnealuse määruse artikli 32 lõike 5 kohast vähenduskoeffitsienti. Kui maa-ala kasutatakse ühiselt, jaotavad pädevad asutused selle üksikute toetusesaajate vahel mõtteliselt vastavalt toetusesaajate maakasutusele või selle maa kasutusõigusele.

3. Toetusesaajate poolt ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana deklareerinud maastikuelemente, mis ei kuulu delegeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklite 9 ja 10 kohaselt rahastamiskõlbliku maa-ala alla, kontrollitakse samadel põhimõtetel, mida kohaldatakse rahastamiskõlbliku maa-ala puhul.

4. Maaelu arengu meetmete kontrollimisel ja juhul, kui liikmesriik on sätestanud, et kohapealse kontrolli teatavaid osi võib teha valimipõhiselt, peab valim tagama usaldusväärse ja representatiivse kontrollitaseme. Liikmesriigid kehtestavad valimi moodustamise kriteeriumid. Kui selle valimi kontrollimisel avastatakse rikkumisi, laiendatakse valimi ulatust ja mahtu asjakohasel viisil.

Artikkel 40

Kontrollimine kaugseire teel

Kui liikmesriik taotleb võimalust teostada kohapealseid kontrole kaugseire teel, peab ta:

- a) esitama ortofotode (satelliit- või aerofotod) fototõlgenduse kõigi toetuse- või maksetaotlusega hõlmatud kontrollitavate põldude kohta, et tuvastada pinnakate ja vajaduse korral põllumajanduskultuuri liik ning mõõta pindala;
- b) kontrollima füüsiliselt kõiki selliseid põlde, mille puhul fototõlgendus ei võimalda pädeval asutusel pindala deklaratsiooni õigsust rahuldavalt kontrollida.
- c) teostama kõik vajalikud kontrollimised, et teha kindlaks põllu vastavus rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele;
- d) võtma alternatiivsed meetmed maa-ala mõõtmiseks vastavalt artikli 38 lõikega 1, juhul kui mõne põllu kohta ei ole fototõlgendust.

Artikkel 41

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jao raames toimuva kohapealse kontrolli kohta esitatakse kontrolliaruanne, mille alusel on võimalik toimunud kontrollimise üksikasju üle vaadata ja teha järeldusi rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siduvatele kohustustele ja muudele kohustustele vastavuse kohta. Eelkõige käsitletakse aruandes järgmist:

- a) kontrollitud toetuskavad või -meetmed, toetuse- või maksetaotlused;
- b) kohalviibinud isikud;

- c) kontrollitud põllud, mõõdetud põllud, sh vajaduse korral mõõdetud põldude mõõtmiste tulemused ja kasutatud mõõtmismeetodid;
- d) vajaduse korral selliste mittepõllumajandusmaade mõõtmise tulemus, mille kohta on taotletud toetust maaelu arengu meetmete raames, ning kasutatud mõõtmismeetodid;
- e) märkida ära, kas toetusesaajat teavitati kontrollkäigust ette ja kui pikk oli etteteatamisaeg;
- f) märked mis tahes erikontrollimeetmete kohta, mida tuleb võtta individuaalsete toetuskavade kontekstis;
- g) märked täiendavalt võetud kontrollimeetmete kohta.
- h) märga iga avastatud rikkumise kohta, mille kohta tuleks muid toetuskavasid, toetusmeetmeid ja/või nõuetele vastavust silmas pidades teha ristteavitamine;
- i) märga iga avastatud rikkumise kohta, mille kohta tuleks järgnevatel aastatel teha järelkontroll.

2. Toetusesaajale antakse võimalus aruandele kontrolli käigus alla kirjutada, et tõendada oma kohalolekut kontrollimise ajal ja lisada märkusi. Juhul kui liikmesriik soovib kontrolli käigus elektrooniliste vahenditega koostatud kontrolliaruannet kasutada, annab pädev asutus toetusesaajale elektroonilise allkirjastamise võimaluse või kontrolliaruande saadetakse viivitamata toetusesaajale, andes talle võimaluse aruandele alla kirjutada ja märkusi lisada. Mis tahes rikkumise tuvastamisel saab toetusesaaja kontrolliaruande koopia.

Kui kohapealset kontrolli tehakse kaugseire teel kooskõlas artikliga 40 ning selle käigus ei avastata eeskirjade eiramisi, võivad liikmesriigid otsustada mitte anda toetusesaajale võimalust kontrolliaruandele alla kirjutada. Kui sellise kontrolli tulemusena avastatakse mis tahes rikkumine, antakse kontrolliaruandele allkirjutamise võimalus enne, kui pädev asutus teeb järeldused seoses rikkumistest tulenevate vähendamiste või väljaarvamistega.

3. jagu

Loomapidamistoetuse taotluste ja loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotluste kohapealsed kontrollid

Artikkel 42

Kohapealsed kontrollid

1. Kohapealsete kontrollide käigus kontrollitakse, kuidas on täidetud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused ja kas nendega on hõlmatud kõik loomad, kelle kohta on loomatoetuste kavade või loomatoetusmeetmete raames toetuse- või maksetaotlused esitatud.

Kui liikmesriik on kooskõlas artikli 21 lõike 1 punktiga d määranud kindlaks ajavahemiku, kontrollitakse kooskõlas artikliga 32 või artikliga 33 kogu ajavahemiku jooksul vastavat loomatoetuste kava või loomatoetusmeetde kohal vähemalt 50 % miinimummäära ulatuses.

Kui liikmesriik kasutab artikli 21 lõikega 3 ette nähtud võimalust, kontrollitakse ka potentsiaalselt rahastamiskõlblikke loomi, nagu on määratletud delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punktiga 17.

Kohapealse kontrolli käigus kontrollitakse eelkõige, et nende põllumajanduslikus majapidamises olevate loomade arv, mille kohta toetusetaotlused on esitatud, ja vajaduse korral potentsiaalselt rahastamiskõlblike loomade arv vastab registreeritud loomade arvule ja loomade elektroonilisse andmebaasi registreeritud loomade arvule.

2. Kohapealsete kontrollide raames kontrollitakse ka järgmist:

- a) kas registrikanded on õiged ning vastavuses teadetega, mis on esitatud loomade elektroonilisse andmebaasi loomade tõendavate dokumentide valimi alusel, näiteks ostu- ja müügiarved, tapasertifikaadid, veterinaarsertifikaadid ja vajaduse korral loomapassid või liikumisdokumendid, nende loomade kohta, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnemisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni;
- b) kas kõik veised või lambad/kitsed on kõrvamärkide alusel või muul viisil identifitseeritavad ning kas neil on vajaduse korral loomapassid või liikumisdokumendid ning kas nad on kantud registrisse ja nõuetekohaselt registreeritud loomade elektroonilisse andmebaasi.

Esimese lõigu punktis d osutatud kontrolli võib teostada juhumeetodil moodustatud valimi alusel. Kui kõnealuse valimi kontrollimisel avastatakse rikkumisi, kontrollitakse üle kõik loomad või ekstrapoleeritakse valimi tulemused ülejäänud kogumile.

Artikkel 43

Loomatoetuste kavade või loomatoetusmeetmete kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jao alusel tehtud kohapealse kontrolli kohta koostatakse kontrolliaruanne, mis võimaldab tehtud kontrolli üksikasju läbi vaadata. Eelkõige käsitletakse aruandes järgmist:

- a) loomatoetuste kavad ja/või loomatoetusmeetmed ning kontrollitud loomapidamistoetuse taotlused ja/või maksetaotlused;
- b) kohalviibinud isikud;
- c) kindlakstehtud loomade arv ja liik ning vajaduse korral kõrvamärgise number, registrikanded ja kanded loomade elektroonilises andmebaasis ja mis tahes kontrollitud tõendavates dokumentides, kontrollide tulemused ning vajaduse korral eritähelpanekud üksikute loomade ja/või nende identifitseerimiskoodi kohta;
- d) kas toetusesaajat teavitati eelnevalt kontrollikäigust ning kui pikalt ette teatati. Eelkõige juhul, kui artiklis 25 osutatud 48 tunni piiri ületati, peab põhjus olema kontrolliaruandesse märgitud;
- e) märked mis tahes erikontrollimeetmete kohta, mida tuleb loomatoetuste kavade ja/või loomatoetusmeetmete puhul võtta;
- f) märkused iga edaspidi rakendatava kontrollimeetme kohta.

2. Toetusesaajale antakse võimalus aruandele kontrolli käigus alla kirjutada, et tõendada oma kohalolekut kontrollimise ajal ja lisada märkusi. Juhul kui liikmesriik soovib kontrolli käigus elektrooniliste vahenditega koostatud kontrolliaruannet kasutada, annab pädev asutus toetusesaajale elektroonilise allkirjastamise võimaluse või kontrolliaruanne saadetakse viivitamata toetusesaajale, andes talle võimaluse aruandele alla kirjutada ja märkusi lisada. Mis tahes rikkumise tuvastamisel saab toetusesaaja kontrolliaruande koopia.

3. Kui liikmesriigid teevad käesoleva määrusega ettenähtud kohapealset kontrolli koos määrusega (EÜ) nr 1082/2003 ette nähtud kontrolliga, lisatakse kontrolliaruandele kõnealuse määruse artikli 2 lõikega 5 ette nähtud aruanded.

4. Kui käesoleva määrusega kooskõlas tehtud kontrolli käigus avastatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise või määruse (EÜ) nr 21/2004 rikkumisi, saadetakse käesolevas artiklis sätestatud kontrolliaruande koopiad viivitamata asutustele, kes vastutavad nimetatud määruste rakendamise eest.

IV PEATÜKK

Erieeskirjad

Artikkel 44

Eeskirjad kontrollitulemuste kohta seoses ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade piirkondlikul tasandil või ühise rakendamisega

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 5 või 6 kohase piirkondlikul tasandil või ühise rakendamise korral peavad kindlaksmääratud ühise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga külgnevad maa-alad olema jagatud iga osaleja vahel vastavalt tema poolt käesoleva määruse artikli 18 kohaselt deklareerinud osale ühises ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alas.

Kui delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklit 26 kohaldatakse igale piirkondlikul tasandil või ühises rakendamises osalejale, käsitatakse kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala summana, mille puhul on liidetud ühise kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala jagatud osad, millele on osutatud käesoleva artikli esimeses lõigus, ja individuaalse kohustusega seotud kindlaksmääratud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad.

Artikkel 45

Kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisalduse kontroll

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 kohaldamiseks kehtestavad liikmesriigid süsteemi, mille alusel määrata kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisaldus (edaspidi „THC-sisaldus“), nagu on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

2. Liikmesriigi pädev asutus peab arvestust THC-sisalduse kohta. Sellised arvestusdokumendid peavad iga sordi puhul sisaldama vähemalt THC-sisalduse määramise tulemusi, mis on väljendatud protsentides kahe kümnendkoha täpsusega, kasutatud proovivõtumenetlust, tehtud analüüside arvu, märke proovi võtmise aja kohta ja riiklikul tasandil võetud meetmeid.

3. Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 sätestatud suuremat THC-sisaldust, kasutab liikmesriik asjaomase sordi suhtes järgmise taotlusaasta jooksul meetodit B, mis on sätestatud käesoleva määruse I lisas. Seda meetodit kasutatakse ka järgmistel taotlusaastatel, välja arvatud juhul, kui kõikide kõnealuse sordi suhtes tehtud analüüside tulemused näitavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 sätestatud väiksemat THC-sisaldust.

Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 sätestatud suuremat THC-sisaldust ka teisel järjestikusel taotlusaastal, taotleb liikmesriik komisjonilt asjaomase sordi turustamise keelustamist vastavalt nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ⁽¹⁾ artiklile 18. Vastav teade tuleb saata komisjonile hiljemalt asjaomase taotlusaasta 15. novembriks. Järgnevat taotlusaastast alates arvatakse taotluses nimetatud kanepisort asjaomases liikmesriigis otsetoetuskõlblike kanepisortide hulgast välja.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 2002/53/EÜ, 13. juuni 2002, ühise põllumajandustaimesortide kataloogi kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1).

4. Selleks et lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kontrolli teostada, jätkatakse kanepi viljelemist tavalistes kasvutingimustes vastavalt kohalikule tavale vähemalt seni, kuni õitsemise lõpust on möödunud kümme päeva.

Liikmesriik võib siiski lubada kanepi koristamist pärast õitsemise algust, kuid enne õitsemise lõpule järgneva kümnepäevase ajavahemiku lõppu tingimusel, et inspektorid viitavad iga maatüki tüüpilistele osadele, millel tuleb I lisas sätestatud korras jätkata kontrolli eesmärgil kultuuride kasvatamist kuni kümne päeva jooksul pärast õitsemisperioodi.

5. Lõikes 3 osutatud teated edastatakse kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

IV JAOTIS

MUUD MAAELU ARENGU MEETMED KUI PINDALAPÕHISED JA LOOMADEGA SEOTUD MEETMED

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 46

Reguleerimisala

Käesolevat jaotist kohaldatakse artiklitega 14–20 ja artikli 21 lõikega 1 ette nähtud meetmete all kantud kulutustele, erandiks on iga-aastased toetused, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 27 punktidega a ja b, artikli 28 lõikega 9, artiklitega 35 ja 36 ning artikli 51 lõikega 2, määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõikega 1 ja artikliga 20, artikli 36 punkti a alapunktiga vi, punkti b alapunktiga ii, vi ja vii, artikli 36 punkti b alapunktidega i ja iii, kui tegemist on asutamiskuludega, ning määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklitega 52 ja 63.

II PEATÜKK

Kontrollid

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 47

Toetuse- ja maksetaotlused ning muud deklaratsioonid

1. Liikmesriik näeb ette asjakohase korra, kuidas esitada toetuse- ja maksetaotlusi ning muid deklaratsioone muude maaelu arengu meetmete raames kui pindalapõhised ja loomadega seotud meetmed.

2. Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 15 lõike 1 punkti b, artikli 16 lõike 1 ja artikli 19 lõike 1 punkti c ning artikli 27 puhul esitab toetusesaaja iga-aastase maksetaotluse.

2. jagu

Kontrollisätted

Artikkel 48

Halduskontrollid

1. Kõik toetuse- ja maksetaotlused ning muud deklaratsioonid, mille toetusesaaja või kolmas isik peab esitama, läbivad halduskontrolli, mis hõlmab kõiki elemente, mida on võimalik halduskontrolli vahenditega kontrollida. Menetlusega tuleb tagada kontrolli käigu, kontrolli tulemuste ja nende lahknevuste korral võetud meetmete registreerimine.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 792/2009, 31. august 2009, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad turgude ühise korralduse rakendamist, otsemaksete režiimi, põllumajandustoodete müügi edendamist ning äärepoolseimates piirkondades ja väiksematel Egeuse mere saartel kohaldatavat korda käsitlevate teabe ja dokumentide esitamiseks liikmesriikidelt komisjonile (ELT L 228, 1.9.2009, lk 3).

2. Toetuse rakendamise halduskontrolliga tagatakse, et tegevus vastab kohaldatavatele kohustustele, mis on ette nähtud liidu või riikliku õigusega või maaelu arengu programmiga, sealhulgas avaliku hanke, riigiabi või muude kohustuslike standardite või nõuetega seotud kohustused. Kontrolli käigus tehakse eelkõige kindlaks järgmised asjaolud:

- a) toetusesaaja rahastamiskõlblikkus;
- b) selle tegevuse, milleks toetust taotletakse, rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused;
- c) vastavus valikukriteeriumidele;
- d) tegevuskulude rahastamiskõlblikkus, sealhulgas vastavus kulukategooriale või arvutusmeetodile, mida kasutatakse, kui tegevus või osa sellest toimub määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punktide b, c ja d alusel;
- e) määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punktis a osutatud kulude (välja arvatud sissemaksud ja amortisatsioonikulud) korral kantud kulude mõistlikkuse kontrollimine. Kulud hinnatakse asjakohase hindamissüsteemi abil, kasutades näiteks võrdluskulusid, eri pakkumiste võrdlemist või hindamiskomiteed.

3. Maksenõuete halduskontroll hõlmab juhul, kui see on kõnealuse nõude puhul asjakohane, eelkõige järgmist:

- a) lõpetatud tegevuse võrdlus tegevusega, mille kohta toetusetaotlus esitati ja toetust anti;
- b) kantud kulud ja tehtud maksed.

4. Halduskontrolli hulka kuuluvad menetlused, mille eesmärk on ära hoida eeskirjadevastast topeltrahastamist muude liidu või siseriiklike kavade ning eelmise programmiperioodi raames. Juhul kui esineb rahastamist muust allikast, tagatakse kontrolliga, et saadud kogutoetus ei ületa lubatud maksimumsummasid või toetusmäärasid.

5. Investeermistoimingute halduskontrollil tehakse vähemalt üks kontrollkäik toetatud tegevuse toimumiskohta või investeerimiskohta, et kontrollida investeringu tegemist.

Pädev asutus võib siiski otsustada sellised kontrollikäigud tegemata jätta nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks kui:

- a) tegevus kuulub valimisse, mida kontrollitakse kohapeal vastavalt artiklile 49;
- b) pädev asutus leiab, et asjaomase tegevuse puhul on tegemist väikese investeringuga;
- c) pädev asutus leiab, et toetuse saamise tingimuste täitmata jätmise oht on väike, või investeringu tegemata jätmise oht on väike.

Teises lõigus osutatud otsus ja selle põhjendus peavad olema registreeritud.

Artikkel 49

Kohapealsed kontrollid

1. Liikmesriigid kontrollivad heakskiidetud tegevust kohapeal asjakohase valimi põhjal. Kõnealuseid kontrolle teostatakse, kui see on võimalik, enne tegevuse jaoks ettenähtud lõppmaksu tegemist.

2. Kohapealseid kontrolle teostavaid inspektoreid ei kaasata sama tegevuse halduskontrolli teostamisse.

*Artikkel 50***Kohapealsete kontrollide kontrollimäärad ja -valim**

1. Kohapealsete kontrollidega hõlmatud kulutused moodustavad vähemalt 5 % artiklis 46 osutatud Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatud kulutustest, mida makseasutus maksab igal kalendriaastal.

Kui kohapeal kontrollitavale tegevusele on tehtud ette- või vahemakseid, loetakse neid makseid esimeses lõigus osutatud kohapealse kontrolliga hõlmatud kulutuste alla mittekuuluvaks.

2. Lõikes 1 osutatud miinimumtaseme saavutanuks loetakse üksnes need kontrollid, mis on toimunud kuni asjaomase kalendriaasta lõpuni.

Kui halduskontrollil leitakse, et maksetaotlus ei ole rahastamiskõlblik, ei loeta seda lõikes 1 osutatud miinimumtaseme saavutanuks.

3. Lõikes 1 osutatud miinimumtaseme saavutanuks loetakse üksnes need kontrollid, mis vastavad artiklite 49 ja 51 nõuetele.

4. Lõike 1 kohaselt kontrollitava heakskiidetud tegevuste valimi puhul pööratakse eelkõige tähelepanu järgmistele asjaoludele:

- a) vajadus kontrollida eri liiki ja eri ulatusega tegevuste asjakohast kombinatsiooni;
- b) kõik riiklike või liidu kontrollide tulemusel kindlakstehtud ohutegurid;
- c) mil moel ohustas tegevus maaelu arengu programmi rakendamist;
- d) vajadus hoida meede ja tegevusliik tasakaalus;
- e) vajadus valida juhumeetodil 30–40 % kulutustest.

5. Kui kohapealne kontroll avastab asjaomase toetusmeetme või tegevuse puhul olulise rikkumise, suurendab pädev asutus järgmisel aastal asjaomase meetme või tegevusliigi kontrollimäära vajaliku tasemeni.

6. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada vähendada lõikes 1 osutatud igal kalendriaastal teostatavate kohapealsete kontrollide miinimumtasest 3 %ni EAFRD kaasrahastatavast summast.

Liikmesriigid võivad kohaldada esimest lõiku üksnes juhul, kui on täidetud kohapealsete kontrollide miinimumtaseme vähendamise üldtingimused, mille on kehtestanud komisjon kooskõlas (EL) nr 1306/2013 artikli 62 lõike 2 punktiga b.

Kui mõni teises lõigus osutatud tingimus ei ole enam täidetud, tühistavad liikmesriigid viivitamata oma otsuse kohapealsete kontrollide miinimumtasest vähendada. Nad kohaldavad kohapealsete kontrollide miinimumtasest, mis on ette nähtud lõikega 1 järgmise kalendriaasta kohta.

*Artikkel 51***Kohapealsete kontrollide sisu**

1. Kohapealsete kontrollidega tehakse kindlaks, kas tegevus toimub kooskõlas kohaldatavate eeskirjadega ja kas on täidetud kõik toetuse andmiseks vajalikud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, siduvad kohustused ja muud kohustused, mida kontrollkäigu raames kontrollitakse. Kohapealsete kontrollidega tagatakse, et tegevus vastab EAFRD toetuse saamise tingimustele.

2. Kohapealsete kontrollidega tehakse kindlaks, kas toetusesaaja poolt alusdokumentide põhjal deklareeritud andmed on nõuetekohased.

Ühtlasi kontrollitakse, kas toetusesaaja esitatud maksenõuded on tõendatud raamatupidamis- või muude dokumentidega; vajaduse korral tähendab see maksenõude andmete õigsuse kontrollimist kolmandate isikute valduses olevate andmete või äridokumentide põhjal.

3. Kohapealsete kontrollidega tehakse kindlaks, kas tegevus või kavandatud tegevus vastab toetusetaotluses kirjeldatud tegevusele ja tegevusele, milleks toetus eraldati.

4. Kohapealne kontroll hõlmab kontrollkäiku tegevuskohta või kui tegevus on immateriaalne, siis kontrollkäiku projekti teostaja juurde, välja arvatud erandlikel asjaoludel, mille on nõuetekohaselt registreeritud ja mida on selgitanud pädev asutus.

Artikkel 52

Järelkontrollid

1. Investeermistegevuse suhtes teostatakse järelkontrolle, et kontrollida määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 71 kohaste kohustuste või maaelu arengu programmis esitatud üksikasjaliste kohustuste täitmist.

2. Järelkontrollid peavad igal kalendriaastal hõlmama vähemalt 1 % rahastamiskõlblikest EAFRD kulutustest investeerimistegevusele, milles suhtes kehtib endiselt lõikes 1 osutatud maksekohustus ning mille puhul on tehtud EAFRDst lõppmakse. Arvesse võetakse üksnes neid kontrole, mis on asjaomase kalendriaasta lõpuks lõpule viidud.

3. Lõike 1 kohase kontrollitava tegevuse valim põhineb erinevate tegevuste, tegevusliikide või meetmete riske ja finantsmõju käsitleval analüüsil. 20–25 % valimist on moodustatud juhumeetodil.

Artikkel 53

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jao alusel tehtud kohapealse kontrolli kohta koostatakse kontrolliaruanne, mis võimaldab tehtud kontrolli üksikasju üle vaadata. Eelkõige käsitletakse aruandes järgmist:

a) kontrollitud meetmed ja toetus- või maksetaotlused;

b) kohalviibinud isikud;

c) kas toetusesaajat teavitati eelnevalt külastusest ja kui see oli nii, kui pikalt ette teatati;

d) kontrollide tulemused ja vajaduse korral kõik erilised tähelepanekud;

e) vajaduse korral täiendavad rakendatavad kontrollimeetmed.

2. Käesolevas jaos osutatud järelkontrollide puhul kohaldatakse lõiget 1 *mutatis mutandis*.

3. Toetusesaajale antakse võimalus aruandele kontrolli käigus alla kirjutada, et tõendada oma kohalolekut kontrollimise ajal ja lisada märkusi. Juhul kui liikmesriik soovib kontrolli käigus elektrooniliste vahenditega koostatud kontrolliaruannet kasutada, annab pädev asutus toetusesaajale elektroonilise allkirjastamise võimaluse või kontrolliaruanne saadetakse viivitamata toetusesaajale, andes talle võimaluse aruandele alla kirjutada ja märkusi lisada. Mis tahes rikkumise tuvastamisel saab toetusesaaja kontrolliaruande koopia.

3. jagu

Erimeetmete kontrollisätted

Artikkel 54

Teadmussiire ja teabemeetmed

Pädev asutus kontrollib, et teadmussiiret ja teabemeetmeid osutavatel asutustel oleks kõnealuse ülesande täitmiseks asjakohane suutlikkus, nagu on nõutud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 14 lõikega 3. Pädev asutus kontrollib põllu- ja metsamajandusettevõtete vahetuskavade ja kõnealuste ettevõtete külastamise kestust ja sisu, nagu on nõutud kõnealuse määruse artikli 14 lõikega 5. Kõnealuseks kindlakstegemiseks korraldatakse halduskontrolle ja valimipõhiselt kohapealseid kontrolle.

Artikkel 55

Nõustamisteenused, põllumajandusliku majapidamise haldus- ja asendusteenused

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 15 lõike 1 punktidega a ja c ette nähtud tegevuste puhul kontrollib pädev asutus, kas asutustel ja isikutel, kes on valitud osutama nõustamisteenuseid, on piisavad ressursid ja kas valikumenetlus toimus riigihankena, nagu on nõutud kõnealuse määruse artikli 15 lõikega 3. Kõnealuseks kindlakstegemiseks korraldatakse halduskontrolle ja valimipõhiselt kohapealseid kontrolle.

Artikkel 56

Põllumajandustoodete ja toiduainete kvaliteedikavad

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 16 ette nähtud meetme puhul võivad pädevad asutused vastavalt vajadusele kasutada muudelt teenistustelt, asutustelt või organisatsioonidelt saadud tõendusmaterjali rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks. Pädev asutus peab siiski tagama, et asjaomase teenistuse, asutuse või organisatsiooni tegevusstandard on piisav rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks. Sel eesmärgil korraldab pädev asutus halduskontrolle ja valimipõhiselt kohapealseid kontrolle.

Artikkel 57

Põllumajandus- ja äriettevõtte arengukava

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 19 lõike 1 punktiga a ette nähtud tegevuste puhul korraldab pädev asutus halduskontrolle ja valimipõhiselt kohapealseid kontrolle, et teha kindlaks vastavus:

- a) äriplaanile kooskõlas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 19 lõigetega 4 ja 5 ning komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 808/2014⁽¹⁾ artikliga 8, sealhulgas noore põllumajandustootja juhtum, mille kohaselt noor põllumajandustootja peab vastama aktiivse põllumajandustootja määratlusele, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 19 lõikes 4;

⁽¹⁾ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 808/2014, 17. juuli 2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 (Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) rakenduseeskirjad (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 18).

- b) ajapikenduse reeglile kutseoskuste tingimustele vastamiseks, nagu on ette nähtud komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 807/2014⁽¹⁾ artikli 2 lõikega 3.

Artikkel 58

Tootjarühmade ja -organisatsioonide loomine

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 27 ettenähtud meetme puhul tunnustavad liikmesriigid tootjarühma pärast seda, kui on kontrollitud rühma vastavus kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja riiklikele eeskirjadele. Pärast tunnustamist teeb pädev asutus kindlaks pideva vastavuse tunnustamiskriteeriumidele ja äriplaanile kooskõlas kõnealuse määruse artikli 27 lõikega 2, teostades selleks halduskontrolle ja vähemalt kord viieaastase ajavahemiku jooksul kohepealseid kontrolle.

Artikkel 59

Riskijuhtimine

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 36 ette nähtud eritoetuse puhul korraldab pädev asutus halduskontrolle ja valimipõhiselt kohapealseid kontrolle, et teha kindlaks:

- a) kas põllumajandustootjad vastasid toetuse saamise tingimustele kooskõlas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 36 lõikega 2;
- b) kui kontrollitakse määrusega (EL) nr 1305/2013 artikli 36 lõike 1 punktides b ja c sätestatud ühisfondide maksetaotlusi, kas hüvitis on kooskõlas kõnealuse määruse artikli 36 lõikega 3 ühisfondiga ühinenud põllumajandustootjatele täies mahus välja makstud.

Artikkel 60

LEADER

1. Liikmesriigid rakendavad kohalike tegevusrühmade järelevalveks asjakohase süsteemi.
2. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktide b ja c alusel tehtud kulutuste puhul võivad liikmesriigid ametliku aktiga delegeerida käesoleva määruse artiklis 48 osutatud halduskontrolide teostamise kohalikele tegevusrühmadele. Siiski peavad liikmesriigid sel puhul veenduma, et kohalikel tegevusrühmadel on nimetatud töö tegemiseks vajalik haldus- ja kontrollisuutlikkus.

Esimeses lõigus osutatud delegeerimise puhul kontrollib pädev asutus korrapäraselt kohalike tegevusrühmade tegevust, sh raamatupidamisarvestuse kontrollid ja korduvad valimipõhised halduskontrolid.

Pädev asutus teostab ka käesoleva määruse artiklis 49 osutatud kohapealseid kontrolle. LEADER programmi kulude kontrollivalimi puhul kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 50 osutatuga vähemalt sama suurt protsenti.

3. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktide a, d ja e ning kõnealuse määruse artikli 35 lõike 1 punktide b ja c raames tehtud kulutuste puhul, kui kohalik tegevusrühm on ise toetusesaaja, teostavad halduskontrolli asjaomasest kohalikust tegevusrühmast sõltumatud isikud.

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega lisatakse täiendavad sätted (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1).

*Artikkel 61***Intressimäärad ja garantiitasude toetused**

1. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 69 lõike 3 punkti a alusel tehtud kulutuste korral kontrollitakse halduskontrollide ja kohapealsete kontrollidega toetusesaajat ja asjaomase tegevuse elluviimist. Käesoleva määruse artikli 50 kohane riskianalüüs hõlmab vähemalt ühel korral asjaomast tegevust toetuse diskonteeritud väärtuse alusel.

2. Pädev asutus tagab halduskontrollide ja vajaduse korral vahendavate finantsasutuste ja toetusesaaja juurde tehtud kontrollkäikudega, et maksed finantsasutustele on kooskõlas liidu õigusega ning makseasutuse ja vahendava finantsasutuse vahel sõlmitud kokkuleppega.

3. Kui intressimäärad ja garantiitasude toetused on seotud rahastamisvahendiga ühe toimingu puhul ja suunatud samadele lõppsaajatele, kontrollib pädev asutus lõplikku toetusesaajat ainult juhtudel, mis on kehtestatud määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 40 lõikes 3.

*Artikkel 62***Liikmesriikide algatusel antav tehniline abi**

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 51 lõike 2 kohaselt kantud kulutuste puhul kohaldatakse käesoleva määruse artikleid 48–51 ja artiklit 53 *mutatis mutandis*.

Artiklis 48 osutatud halduskontrolle ja artiklis 49 osutatud kohapealsed kontrolle teostab üksus, mille tegevus on tehnilisest abist sõltumatu.

*III PEATÜKK***Alusetud maksed ja halduskaristused***Artikkel 63***Toetuse osaline või täielik tagasinõudmine ja halduskaristused**

1. Maksed arvutatakse nende summade alusel, mida ei peeta artiklis 48 osutatud halduskontrollide tulemusel rahastamiskõlblikeks.

Pädev asutus vaatab läbi toetusesaaja esitatud maksetaotuse ja kehtestab rahastamiskõlblikud summad. Pädev asutus kehtestab:

- a) summa, mis tuleb toetusesaajale maksetaotluse ja toetuse andmise otsuse alusel maksta;
- b) summa, mis tuleb toetusesaajale maksta pärast seda, kui on selgitatud välja, et maksetaotluses olev kulutus on rahastamiskõlblik.

Kui teise lõigu punkti a kohaselt kehtestatud summa on käesoleva lõigu punkti b kohaselt kehtestatud summast üle 10 % suurem, kohaldatakse punkti b kohaselt kehtestatud summa suhtes halduskaristust. Karistussummaks on kahe kõnealuse summa vahe, kuid see ei tohi olla suurem kui toetuse täielik tagasimaksmine.

Karistusi ei kohaldata siiski juhul, kui toetusesaaja suudab pädevale asutusele veenvalt tõendada, et ta ei ole rahastamiskõlbmatu summa lisamises süüdi või kui pädev ametiasutus veendub muul viisil, et asjaomane toetusesaaja ei ole süüdi.

2. Lõikes 1 osutatud halduskaristust kohaldatakse *mutatis mutandis* rahastamiskõlbmatule summale, mis avastati artiklis 49 osutatud kohalike kontrollide tulemusel. Sellisel juhul peab vaadeldav kulutus olema asjaomase tegevuse jooksul tekkinud kumuleeruv kulutus. Eespool osutatu ei piira asjaomase tegevuse varasemate kontrollimiste tulemusi.

V JAOTIS

NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLI SÜSTEEM JA SELLEGA SEOTUD HALDUSKARISTUSED

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 64

Mõisted

Nõuetele vastavuse kontrolli süsteemi ja sellega seotud halduskaristuste rakendamiseks vajalikes tehnilistes kirjeldustes kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „spetsialiseeritud kontrolliasutused” – riiklikud pädevad kontrolliasutused, kellele on osutatud käesoleva määruse artiklis 67 ja kes vastutavad määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 93 osutatud nõuetele vastavuse eest;
- b) „õigusakt” – määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud direktiiv või määrus;
- c) „tuvastamise aasta” – haldus- või kohapealsete kontrollide teostamise kalendriaasta;
- d) „nõuetele vastavuse alad” – üks kolmest määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikes 1 osutatud maa-aladest ja püsikarjamaa säilitamine, millele on osutatud kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3.

II PEATÜKK

Kontroll

1. ja g u

Üldsätted

Artikkel 65

Nõuetele vastavuse kontrollisüsteem

1. Liikmesriigid rajavad süsteemi, mis tagab nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli. Kõnealuse süsteemiga tuleb eelkõige ette näha järgmist:

- a) kui pädev kontrolliasutus ei ole makseasutus, edastada vajalikku teavet määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud toetusesaajate kohta makseasutuselt spetsialiseeritud kontrolliasutustele ja/või vajaduse korral koordineeriva asutuse kaudu;
- b) rakendada kontrollitavate valimite moodustumise meetodeid;
- c) teha märkusi kontrolli iseloomu ja ulatuse kohta;
- d) koostada kontrolliaruandeid, mis sisaldavad avastatud rikkumisi ja hinnanguid nende raskusastme, ulatuse, püsivuse ja korduvuse kohta;

- e) kui pädev kontrolliasutus ei ole makseasutus, edastada kontrolliaruandeid spetsialiseeritud kontrolliasutustelt makseasutusele või koordineerivale asutusele või mõlemale;
- f) makseasutusel rakendada vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemi.

2. Liikmesriigid võivad sätestada korra, mille kohaselt toetusesaaja annab makseasutusele teada tema puhul rakendatavate nõuete ja standardite identifitseerimiseks vajalikud tegurid.

Artikkel 66

Toetuse maksmine seoses nõuetele vastavuse kontrollidega

Kui nõuetele vastavuse kontrolle ei ole võimalik lõpetada enne, kui asjaomane toetusesaaja on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 osutatud otsetoetused ja iga-aastased toetused kätte saanud, peab toetusesaaja poolt mis tahes halduskaristuse tulemusena tagasimakstav või tasaarvestatav summa olema käesoleva määruse artikli 7 kohaselt tagasi saadud.

Artikkel 67

Pädeva kontrolliasutuse vastutus

1. Pädeva kontrolliasutuse vastutus seisneb järgmises:
- a) spetsialiseeritud kontrolliasutused vastutavad kõnealuste nõuete ja standardite järgimise kontrollimise eest;
- b) makseasutused vastutavad vähendamiste või halduskaristuste määramise eest üksikjuhtumitel kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 IV jaotise II peatükiga ja käesoleva jaotise III peatükiga.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada, et nõuetele vastavusega seotud kõikide või teatavate nõuete, standardite, õigusaktide või valdkondade kontrolli teostab makseasutus, tingimusel et liikmesriik tagab, et kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne sellega, kui kontrolli teostab spetsialiseeritud kontrolliasutus.

2. jagu

Kohapealsed kontrollid

Artikkel 68

Kontrolli miinimummäär

1. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib kohapeal vähemalt 1 % nende toetusesaajate koguarvust, kellele on osutatud määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 ja mille eest kõnealune pädev asutus vastutab.

Erandina esimesest lõigust võib määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühma puhul käsitada esimese lõiguga ette nähtud kontrollivalimi arvutamisel iga üksikut sellise rühma liiget toetusesaajana.

Esimeses lõigus osutatud kontrolli miinimummäär on võimalik saavutada iga pädeva kontrolliasutuse tasandil või õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil. Juhul kui kontrollijaks ei ole makseasutus, on võimalik saavutada kõnealune kontrolli miinimummäär iga makseasutuse tasandil.

Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on juba kontrolli miinimummäärad kindlaks määratud, kohaldatakse neid määrasid selles ulatuses esimeses lõigus nimetatud miinimummäära asemel. Teise võimalusena võivad liikmesriigid otsustada, et kõikidest rikkumistest, mis on avastatud õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus, mis tehakse väljaspool esimeses lõigus osutatud valimit, teatatakse pädevale kontrolliasutusele, kes vastutab asjaomase õigusakti või standardi eest ja teeb järelkontrolli. Kohaldatakse käesoleva peatüki ning III jaotise I, II ja III peatüki sätteid.

Direktiiviga 96/22/EÜ seotud nõuetele vastavuse kohustuse puhul, tuleb lugeda järelevalvekava erivalimi tase vastavaks esimeses lõigus kehtestatud miinimumtaseme nõudele.

2. Erandina lõikest 1 ja selleks, et täita nimetatud lõikes osutatud kontrolli miinimummäär iga õigusakti või standardi või kõikide õigusakti- ja standardirühmade tasandil, võib liikmesriik:

- a) kasutada sellise valitud toetusesaajate suhtes tehtava kohapealse kontrolli tulemusi, mis on tehtud vastavalt nende õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavatele õigusaktidele; või
- b) asendada valitud toetusesaajad toetusesaajatega, keda kontrollitakse kohapeal vastavalt nende õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavatele õigusaktidele, tingimusel et asjaomaste toetusesaajate puhul on tegemist määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud toetusesaajatega.

Sellistel juhtudel hõlmab kohapealne kontroll kõiki asjakohaste õigusaktide ja standardite üksikasju, nagu on nõuetele vastavuse puhul määratletud. Lisaks tagavad liikmesriigid, et nimetatud kohapealne kontroll on vähemalt sama tõhus kui pädeva kontrolliasutuse tehtud kohapealne kontroll.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrolli miinimummäära kehtestamisel ei võeta arvesse määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikes 3 nõutavaid meetmeid.

4. Kui kohapealse kontrolli käigus peaks avastatama oluline rikkumine, suurendatakse järgmisel kontrolliperioodil asjaomase õigusakti või standardi suhtes tehtavate kohapealsete kontrollide arvu. Ühe õigusakti piires võib pädev kontrolliasutus edaspidistes kohapealsetes kontrollides piirduda kõige sagedamini rikutavate nõuete täitmise kontrollimisega.

5. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikega 3 ette nähtud võimalust, kohaldatakse 20 %st kõnealustest toetusesaajatest moodustatud valimi suhtes meetmeid, mille abil teha kindlaks, kas toetusesaaja on asjaomase rikkumise kõrvaldanud.

Artikkel 69

Kontrollivalimi moodustamine

1. Kooskõlas artikliga 68 moodustatakse kontrollitavatest põllumajanduslikest majapidamistest valim vajaduse korral kas kohaldatavale õigusele vastava riskianalüüsi põhjal või nõuete ja standardite kohase riskianalüüsi põhjal. Kõnealune riskianalüüs võib põhineda üksikul põllumajanduslikul majapidamisel või põllumajanduslike majapidamiste teatava liigi tasemel või geograafilisel piirkonnal.

Riskianalüüsil võib võtta arvesse üht või mõlemat järgmist asjaolu:

- a) toetusesaaja osalemine määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 12 sätestatud põllumajandusliku majapidamise nõustamise süsteemis;
- b) toetusesaaja osalemine sertifitseerimissüsteemis, kui asjaomaseid nõudeid ja standardeid asjaomase toetuskava suhtes kohaldatakse.

Liikmesriik võib riskianalüüsi aluseks võttes otsustada kontrollitavate toetusesaajate valimist välja arvata toetusesaajad, kes osalevad teise lõigu punktis b osutatud sertifitseerimissüsteemis. Juhul kui sertifitseerimissüsteemiga on kaetud üksnes teatavad nõuetele vastavuse nõuded ja standardid, millest toetusesaaja peab kinni pidama, kasutatakse sertifitseerimissüsteemiga hõlmamata nõuete ja standardite suhtes asjakohaseid riskitegureid.

Kui kontrollimise tulemuste analüüs näitab, et teise lõigu punktis b osutatud sertifitseerimissüsteemiga hõlmatud nõudeid ja standardeid rikutakse märkimisväärselt sagedasti, hinnatakse nende nõuete ja standarditega seotud riskitegureid uuesti.

2. Lõiget 1 ei kohaldata kontrollidele, mis toimuvad pädevale asutusele muul viisil teatavaks saanud rikkumise järelkontrollina. Samas kohaldatakse seda siiski määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 teises lõigus osutatud järelkontrollide suhtes.

3. Esinduslikkuse saavutamiseks valitakse juhumeetodil 20–25 % kohapealse kontrolliga hõlmatavast toetusesaajate miinimumarvust kooskõlas artikli 68 lõike 1 esimese lõiguga. Kui kohapeal kontrollitavate toetusesaajate arv ületab siiski miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud toetusesaajate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.

4. Vajaduse korral võib osa kontrollitavast valimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne kõnealuse toetuse taotlemise tähtaja lõppu. Esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased taotlused on kättesaadavad.

5. Kooskõlas artikli 68 lõikega 1 kontrollitavate toetusesaajate valimid valitakse nende toetusesaajate valimite hulgest, kes juba valiti vastavalt artiklitele 30–34 ning kellele kohaldatakse asjakohaseid nõudeid või standardeid. Kõnealust võimalust ei kohaldata siiski nende toetusesaajate kontrollimiseks, kes saavad toetust määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 osutatud veinisektori toetuskavade raames.

6. Erandina artikli 68 lõikest 1 võib kohapeal kontrollitavate toetusesaajate valim olla moodustatud miinimummääraga 1 %, eraldi igast kolmest toetusesaajate kogumist, kes peavad täitma nõuetele vastavuse kohustust kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikliga 92:

a) toetusesaajad, kes saavad otsetoetusi määruse (EL) nr 1307/2013 raames;

b) toetusesaajad, kes saavad veinisektori toetusi määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 raames;

c) toetusesaajad, kes saavad iga-aastasi toetusi määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktide a ja b ning artiklite 28–31, 33 ja 34 raames.

7. Kui põllumajandusliku majapidamise tasandil tehtud riskianalüüsi põhjal tehakse kindlaks, et need, kes toetust ei saa, kujutavad suuremat riski kui määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud toetusesaajad, võib kõnealused toetusesaajad asendada nendega, kes toetust ei saa. Sel juhul peab kontrollitud põllumajandustootjate koguarv sellest olenemata ulatuma käesoleva määruse artikli 68 lõikes 1 sätestatud kontrollimäärani. Selliste asendamiste põhjused tuleb nõuetekohaselt põhjendada ja dokumenteerida.

8. Lõigetes 5 ja 6 sätestatud menetluste kombinatsiooni võib kasutada juhul, kui selline kombinatsioon suurendab kontrollisüsteemi tõhusust.

Artikkel 70

Nõuetele ja standarditele vastavuse kindlaksmääramine

1. Vajaduse korral määratakse nõuete ja standardite järgimine kindlaks kõnealuse nõude või standardi suhtes kohaldatavate õigusaktidega ette nähtud vahendite abil.

2. Muudel juhtudel ja vajaduse korral määratakse nõuetele vastavus kindlaks pädeva kontrolliasutuse määratletud mis tahes asjakohaste vahenditega, mis tagavad vähemalt riiklike eeskirjade alusel ametlikuks nõuetele vastavuse kindlaksmääramiseks vajalikuga samaväärse täpsuse.
3. Vajaduse korral võib kohapealset kontrolli teha kaugseiremeetodite kohaldamise teel.

Artikkel 71

Kohapealsete kontrollide üksikasjad

1. Artikli 68 lõikes 1 sätestatud valimit kontrollides tagab pädev asutus, et kõigi selliselt valitud toetusesaajate puhul kontrollitakse nende nõuete ja standardite täitmist, mille eest pädev kontrolliasutus vastutab.

Olenemata esimesest lõigust, kui kontrolli miinimummäär saavutatakse iga õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil vastavalt artikli 68 lõike 1 kolmandale lõigule, kontrollitakse valitud toetusesaajate vastavust asjaomase õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil.

Kui käesoleva määruse artikli 68 lõikega 1 ette nähtud valim moodustatakse isikute rühmast, kellele on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29, tagab pädev kontrolliasutus, et kontrollitakse, kas rühma kõik liikmed täidavad oma vastutusalasse kuuluvaid nõudeid ja standardeid.

Üldiselt kontrollitakse iga kohapealse kontrolli jaoks valitud toetusesaajat ajal, kui saab kontrollida enamikku nõuetest ja standarditest, mis tema puhul kontrollimiseks valiti. Liikmesriigid tagavad siiski, et kõiki nõudeid ja standardeid kontrollitakse aasta jooksul nõuetekohasel tasemel.

2. Kohapealne kontroll hõlmab vajaduse korral põllumajandusliku majapidamise kogu põllumajandusmaad. Sellest olenemata võib tegelik kontroll põllul kohapealse kontrolli osana piirduda valimiga, mille moodustab vähemalt pool asjaomase nõude või standardiga hõlmatud põldudest kõnealuses põllumajanduslikus majapidamises, kui selline valim tagab nõuete ja standardite usaldusväärse ja representatiivse kontrollimise taseme.

Esimest lõiku kohaldatakse, ilma et see piiraks delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 IV jaotise II peatükis ja käesoleva jaotise III peatükis osutatud halduskaristuste arvutamist ja kohaldamist. Kui esimeses lõigus osutatud valimi kontrollimise käigus avastatakse rikkumisi, siis suurendatakse tegelikult kontrollitud põldude valimit.

Kui asjaomaste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on nii sätestatud, võib nõuetele ja standarditele vastavuse tegelik kontroll kohapealse kontrolli osana piirduda ka kontrollitavate objektide representatiivse valimiga. Liikmesriigid tagavad siiski, et kontrollitakse vastavust kõigile nõuetele ja standarditele, millele vastavust saab asjaomase kontrollkäigu ajal kontrollida.

3. Lõikes 1 osutatud kontrollid tehakse üldjuhul ühe kontrollkäigu osana. Kontrollid koosnevad nendele nõuetele ja standarditele vastavuse kontrollist, millele vastavust saab selle kontrollkäigu ajal kontrollida. Eesmärgiks on avastada võimalikud kõnealuste nõuete ja standardite rikkumised ja peale selle teha kindlaks edasiseks kontrollimiseks esitatavad juhtumid.

4. Põllumajandusliku majapidamise tasandil toimuvad kohapealsed kontrollid võib asendada halduskontrollidega, tingimusel et liikmesriik tagab, et halduskontrollid on vähemalt sama tõhusad kui kohapealsed kontrollid.

5. Kohapealse kontrolli tegemisel võivad liikmesriigid kasutada teatavatele nõuetele ja standarditele eriomaseid objektiivseid näitajaid, kui nad tagavad, et asjaomaste nõuete ja standardite kontroll on vähemalt sama tõhus kui kohapealne kontroll ilma neid näitajaid kasutamata.

Kõnealustel näitajatel on otsene side nõuete ja standarditega, mida nad esindavad, ja need hõlmavad kõiki asjaomaste nõuete ja standardite kontrollimisel kontrollitavaid elemente.

6. Käesoleva määruse artikli 68 lõikega 1 ette nähtud valimi kohapealsed kontrollid toimuvad sama kalendriaasta jooksul, millal toetuse- ja/või maksetaotlused esitatakse, või seoses määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 osutatud veinisektori toetuskavade kohaste toetuseaotlustega määruse (EL) nr 1306/2013 artiklites 97 lõike 1 teises lõigus osutatud mis tahes ajavahemiku jooksul.

Artikkel 72

Kontrolliaruanne

1. Iga käesoleva jaotise alusel tehtava kohapealse kontrolli kohta koostatakse pädeva kontrolliasutuse poolt või tema vastutusel kontrolliaruanne.

Kontrolliaruanne koosneb järgmistest osadest:

a) üldosa, mis sisaldab eelkõige järgmist teavet:

i) kohapealseks kontrolliks valitud toetusesaaja;

ii) kohalviibinud isikud;

iii) märkida ära, kas toetusesaajat teavitati külastusest ette ja kui pikk oli etteteatamisaeg;

b) osa, mis kajastab eraldi iga õigusakti ja standardi kontrolle ning sisaldab eelkõige järgmist teavet:

i) kohapealse kontrolli sisuks olevad nõuded ja standardid;

ii) tehtud kontrollide laad ja ulatus;

iii) leiud;

iv) õigusaktid ja standardid, mille suhtes leiti rikkumisi;

c) analüüsiosa, milles hinnatakse iga õigusakti ja/või standardi nõuete rikkumise olulisust, lähtudes rikkumise raskusest, ulatusest, püsivusest ja korduvusest kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõikega 1, märkides kõik tegurid, millega seoses tuleks kohaldatavat vähendamist suurendada või vähendada.

Kui kõnealuste nõuete või standarditega seotud sätted jätavad võimaluse avastatud rikkumist edaspidi mitte enam kontrollida või kui toetused antakse määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 lõigete 5 ja 6 kohaselt, tuleb see kontrolliaruandes ära märkida.

2. Lõiget 1 kohaldatakse hoolimata sellest, kas asjaomane toetusesaaja valiti kohapealseks kontrolliks kooskõlas artikliga 69 ja teda kontrolliti kohapeal vastavalt tema tegevusele kohaldatavale seadusandlusele kooskõlas artikli 68 lõikega 2 või nende rikkumiste järelkontrollina, millest pädev asutus on mõnel muul viisil teada saanud.

3. Toetusesaajat teavitatakse kindlakstehtud rikkumistest kolme kuu jooksul pärast kohapealse kontrolli tegemise kuupäeva.

Juhul kui toetusesaaja ei ole viivitamata võtnud parandusmeetmeid, et kõrvaldada avastatud rikkumine määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 teise lõigu tähenduses, tuleb toetusesaajat teavitada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ajavahemiku jooksul parandusmeetme võtmisest kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 teise lõiguga.

Juhul kui toetusesaaja ei ole viivitamata võtnud parandusmeetmeid, et kõrvaldada avastatud rikkumine määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 tähenduses, tuleb asjaomast toetusesaajat teavitada parandusmeetme võtmisest hiljemalt ühe kuu jooksul pärast otsust kõnealuse artikliga ette nähtud halduskaristust mitte kohaldada.

4. Ilma et see piiraks nõuete ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktide erisätete kohaldamist, lõpetatakse kontrolliaruanne ühe kuu jooksul pärast kohapealset kontrolli. Kõnealust ajavahemikku võib siiski pikendada kolme kuuni piisavalt põhjendatud olukorras, eelkõige kui seda nõuab keemiline või füüsikaline analüüs.

Kui pädev kontrolliasutus ei ole makseasutus, saadetakse või tehakse kättesaadavaks kontrolliaruanne ja nõudmise korral asjakohased tõendavad dokumendid makseasutusele või koordineerivale asutusele ühe kuu jooksul pärast selle lõpetamist.

Kui kontrolliaruandes ei ole märgitud ühtegi rikkumist, võib liikmesriik otsustada selle saatmata jätta tingimusel, et see on kuu aega pärast lõpetamist tehtud makseasutusele või koordineerivale asutusele otse kättesaadavaks.

III PEATÜKK

Halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

Artikkel 73

Üldpõhimõtted

1. Kui mitu makseasutust vastutab määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud eri kavade, määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktides a ja b ning artiklites 28–31, 33 ja 34 osutatud meetmete ning määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 osutatud veinisektori toetuskavadega seotud maksete haldamise eest, tagavad liikmesriigid, et kõik kõnealuste maksetega seotud makseasutused saavad teada kindlakstehtud rikkumistest ning asjakohastel juhtudel vastavatest vähendamistest ja väljajätmistest. See hõlmab juhte, mille puhul rahastamiskõlblikkuse kriteeriumide rikkumine tähendab ka nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumist ja vastupidi. Liikmesriigid tagavad, et asjakohastel juhtudel kohaldatakse ühte vähendamismäära.

2. Kui sama nõuetele vastavuse valdkonna õigusaktide või standardite nõuetele vastavuse rikkumine on kindlaks tehtud rohkem kui ühel juhtumil, käsitatakse neid juhtumeid vähendamise kinnitamiseks kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 39 lõikega 1 ja artikliga 40 ühe rikkumisena.

3. Sellise standardi rikkumist, mis samaaegselt on ka nõude rikkumine, loetakse siiski üheks nõude rikkumiseks. Vähendamiste arvutamiseks loetakse rikkumine selle nõude valdkonna osaks.

4. Halduskaristust kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksete kogusummale, mis on toetusesaajale eraldatud või kuulub eraldamisele:

a) toetuse- või maksetaotluse alusel, mille ta on esitanud või esitab rikkumise avastamise kalendriaasta jooksul ning

b) määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 osutatud veinisektori toetuskavade raames esitatud taotluste alusel.

Seoses esimese lõigu punktiga b jagatakse vastav summa viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

5. Määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 29 osutatud isikute rühma puhul tuleb vähendamise protsent arvutada vastavalt käesoleva jaotise III peatükile ja delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 IV jaotise II peatükile. Sellisel juhul võivad liikmesriigid kohaldada kõnealust vähendamisprotsenti proportsionaalsuse alusel toetuse selle osa suhtes, mis on eraldatud rühma liikmele, kes ei vasta nõuetele.

Artikkel 74

Hooletuse korral rakendatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

1. Kui nõuete vastavuse eri valdkondades on kindlaks määratud rohkem kui üks rikkumine, kohaldatakse vähendamise kinnitamise korda vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 39 lõikele 1 iga rikkumise suhtes eraldi.

Tulemuseks saadud vähendusprotsendid liidetakse. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 5 % kõnealuse määruse artikli 73 lõikes 4 osutatud kogusummast.

2. Kui esineb korduvat rikkumist koos muu rikkumisega või muu korduva rikkumisega, liidetakse sellest tulenevad vähendusprotsendid. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 15 % artikli 73 lõikes 4 osutatud kogusummast.

Artikkel 75

Nõuete tahtliku rikkumise korral kohaldatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

Nõuete tahtliku rikkumise äärmusliku ulatuse, raskusastme või püsivuse korral kehtestatakse toetusesaajale määruse (EL) nr 640/2014 artikli 40 kohaselt määratud ja arvutatud karistused ning arvatakse ta järgmiseks kalendriaastaks välja kõikidest määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksetest.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 76

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2015 algava taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- või maksetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. juuli 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

LISA

Ühenduse meetod kanepisortides leiduva Δ -9-tetrahüdrokannabinooli sisalduse määramiseks**1. Reguleerimis- ja kasutusala**

Meetodit kasutatakse kanepisortide (*Cannabis sativa* L.) Δ -9-tetrahüdrokannabinooli (edaspidi „THC“) sisalduse määramiseks. Vastavalt vajadusele kasutatakse allpool kirjeldatud meetodit A või meetodit B.

Meetod põhineb Δ 9-THC sisalduse gaasikromatograafilisel määramisel pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist.

1.1. Meetod A

Meetodit A kasutatakse tootmise kontrollimiseks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 ja käesoleva määruse artikli 30 punkti g kohaselt.

1.2. Meetod B

Meetodit B kasutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 ja käesoleva määruse artikli 36 lõikes 6 viidatud juhtudel.

2. Proovide võtmine**2.1. Proovid**

a) Meetod A: uuritava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt 30 cm pikkune osa, mis sisaldab vähemalt üht emasõisikut iga valitud taime kohta. Proove tuleb võtta päevasel ajal ajavahemikul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu; esindusliku proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest.

Liikmesriigid võivad lubada proovide võtmist ajavahemikul, mis algab õitsemise alguses ja kestab 20 päeva, tingimusel et iga sordi kohta võetakse muud esinduslikud proovid vastavalt esimesele lõigule ajavahemikul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu.

b) Meetod B: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt ülemine kolmandik. Proove tuleb võtta päevasel ajal kümne päeva jooksul pärast õitsemiseaja lõppu; esindusliku proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest. Kahekojaliste sortide puhul võetakse proovid ainult emastaimedelt.

2.2. Valimi suurus

Meetod A: proov koosneb 50 taime osast põllu kohta.

Meetod B: proov koosneb 200 taime osast põllu kohta.

Iga proov pannakse muljumist vältides riidest või paberist kotti ja saadetakse analüüsimiseks laboratooriumisse.

Liikmesriik võib ette näha, et kontrollanalüüsiks võetakse vajaduse korral teine proov, mida säilitab kas tootja või analüüsi eest vastutav asutus.

2.3. Proovi kuivatamine ja säilitamine

Näidiste kuivatamine algab niipea kui võimalik ja igal juhul 48 tunni jooksul, kasutades mis tahes meetodit, mille puhul temperatuur on alla 70 °C.

Proovid kuivatatakse püsिमassini ja niiskusesisalduseni 8–13 %.

Pärast kuivatamist säilitatakse proovid ilma neid muljumata pimedas kohas temperatuuril alla 25 °C.

3. THC sisalduse määramine

3.1. Uuritava proovi ettevalmistamine

Kuivatatud proovidelt eemaldatakse varred ja üle 2 mm pikkused seemned.

Kuivatatud proovid jahvatatakse poolpeeneks pulbriks (läbib 1 mm avadega sõela).

Pulbrit võib säilitada 10 nädalat pimedas kuivas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3.2. Reaktiivid ja ekstraheerimislahus

Reaktiivid

- Kromatograafiapuhas $\Delta 9$ -tetrahydrokannabinool,
- kromatograafiapuhas skvalaan sisestandardina.

Ekstraheerimislahus

- 35 mg skvalaani 100 ml heksaani kohta.

3.3. $\Delta 9$ -THC ekstraheerimine

100 mg pulbristatud uuritavat proovi kaalutakse, asetatakse tsentrifuuginõusse ja lisatakse 5 ml sisestandardit sisaldavat ekstraheerimislahust.

Proov asetatakse 20 minutiks ultrahelivanni. Tsentrifugeeritakse viis minutit kiirusel 3 000 pööret minutis, seejärel eemaldatakse THC supernatant. Lahus injekteeritakse kromatograafi ja tehakse kvantitatiivne analüüs.

3.4. Gaasikromatograafia

a) Seadmed

- Leekionisatsioonidetektoriga ja jaotatud/jaotamata vooluga injektoriga gaasikromatograaf,
- kolonn, mis võimaldab kannabinoide hästi eraldada, näiteks 25 m pikkune ja 0,22 mm läbimõõduga klaasist kapillaarkolonn, mis on immutatud 5 %lise mittepolaarse fenüülmetüülsiloksaani faasiga.

b) Kalibreerimispiirkond

Vähemalt kolm punkti meetodi A puhul ja viis punkti meetodi B puhul, sealhulgas 0,04 ja 0,50 mg/ml ($\Delta 9$ -THCd) ekstraheerimislahuses.

c) Katsetingimused

Punktis a osutatud kolonni puhul esitatakse näitena järgmised tingimused:

- kuivatuskapi temperatuur 260 °C
- injektori temperatuur 300 °C
- detektori temperatuur 300 °C

d) Injekteeritud maht: 1 μ l

4. Tulemused

Tulemused esitatakse kahe kümnendkohani ümardatult grammides ($\Delta 9$ -THCd) 100 g püsiva kaaluni kuivatatud analüüsitava proovi kohta. Lubatud hälve on 0,03 g 100 g kohta.

- Meetod A: üks määramine analüüsitava proovi kohta.

Kui saavutatud tulemus ületab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 sätestatud piiri, tehakse teine määramine analüüsitavast proovist ja tulemusena käsitatakse nende kahe määramise keskmist.

- Meetod B: tulemus peab vastama analüüsitavast proovist tehtud kahe määramise keskmisele.